Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 15 (1765) ♦ Вівторок, 27 січня 1998 року ♦ Ціна договірна

– Віддайте владу трудовому народові!
– БЕРІТЬ...

Щодо влади, то, на жаль, у народі немає жодного поділу її на законодавчу, виконавчу й судову, як записано в Конституції України і як заведено у світі. Народові, судячи з питань, що їх порушували учасники зустрічей з Олександром Морозом на Донбасі, все одно: влада —вона і є влада. І не задоволені. Не садовить парламент злочинців до в'язниці, отже, не виконує свою функцію. Так і кажуть, мовляв, ви, Олександре Олександровичу, уряд представляєте, а він на нас зашморг накинув... І тому ви краще владу віддайте. І неважливо, що законодавець — не уряд і що за Конституцією він не судовий орган. А коли це так, то навіщо ви, Олександре Олександровичу, прийняли таку буржуазну Конституцію, що згідно з нею ні уряд, ані Президента неможливо виштовхнути з крісел? І навіщо, мовляв, суддів довічно затвердили, таж вони хабарі беруть? Геть Конституцію! І взагалі, якби ви, Олександре Олександровичу, привезли два вагони зброї, ми пішли б за вами.

Народ у нас мудрий, але доведений до відчаю.

Тільки от голова парламенту Олександр Мороз на останню пропозицію гірника шахти імені Скочинського відповів так: «Якби таке сталося, то я застрелився б перший і запропонував би вам наслідувати мій приклад...»

(Закінчення на 2-й стор.).

Офіс просто неба

Промисловість перебуває нині у жалюгідному становищі: заводи простоюють, адміністрація змушена відправляти підлеглих у тривалі неоплачувані відпустки. Торік, за даними Державного центру зайнятості Міністерства соціальної політики та праці, під час скорочень втратили роботу близько 370 тисяч чоловік, або понад чверть усіх, хто звернувся до центрів сприяння зайнятості. А ситуація на ринку праці така, що знайти іншу роботу за спеціальністю практично неможливо. На початку 1998 року до послуг 677 тисяч тих, хто шукає місце під сонцем, було всього-на-всього 35 тисяч вакансій. В окремих областях на одне робоче місце претендувало від десяти і до 112 чоловік. Тут уже не до задоволення своїх професійних амбіцій... Знайти б хоч яке-небудь заняття, що дозволить більш-менш нормально існувати.

(Матеріал на цю тему читайте на 4-й стор.).

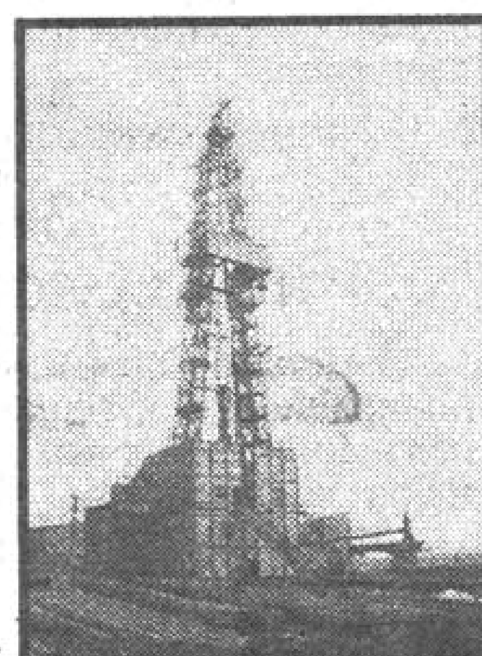
пропонує наш уряд тисячам висококваліфікованих робітників та службовців, змушуючи освоювати професію "човника"

Де взяти мільйон?

3

«Друге дихання» Шебелинки

13

Люди — не мухи...

15

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, спецкор «ГУ» (зі Страсбурга)

Страчувати не можна. Помилуйте!

Учора у Страсбурзі розпочала роботу Парламентська Асамблея Ради Європи. Протягом п'яти робочих днів буде обговорено чимало важливих для Старого континенту питань: недавні політичні події в Югославії, курдська проблема, доступ національних меншин до вищої освіти рідною мовою, повернення біженців до Боснії і Герцеговини, розвиток туризму в Центральній та Східній Європі тощо. Співзвучними до запланованих розглядів стануть виступи прем'єр-міністра Румунії Петре Романа, представника Європейської комісії Ганса Ван ден Брука, Верховного комісара ООН у справах біженців Саадко Огати, міністра закордонних справ Німеччини Клауса Кінкеля.

(Закінчення на 14-й стор.).

Леонід Кучма: «Ми трошки нагадуємо зоопарк», *або Справа не в географії, а в політиці*

Завершилася п'ята неофіційна зустріч глав держав Центральної Європи. Як уже повідомляв «ГУ», у ній взяли участь одинадцять президентів цього регіону, у тому числі й Президент України Леонід Кучма.

(Закінчення на 14-й стор.).

○ До консолідованого бюджету України у січні надійшло 900 мільйонів гривень. Це більше, аніж за аналогічний період минулого року.

○ Обсяги будівництва природоохоронних об'єктів України у 1997 році зменшилися на 21%.

P.S.

У номер

● *Київ*

Наша митниця у планетарному контексті

Учора в світі відзначали Міжнародний день митниці. 26 січня 1983 року фактично розпочалось офіційне співробітництво митних служб держав—учасниць Всесвітньої митної організації (ВМО).

За шість років свого існування вітчизняна митниця «потоваришувала» на грунті спільних професійних інтересів із сусідами —близькими й далекими: з Польщею, Угорщиною, Словаччиною, Молдовою, Росією, Білоруссю. Лише за минулий рік вартові економічних «воріт» держави підписали договори про взаємну допомогу у митних справах з Грузією, Чехією, Азербайджаном, Фінляндією, Францією, Китаєм, Великобританією.

За словами голови Держмиткому Леоніда Деркача, наші митники прагнуть відповідати світовим профстандартам, радувати своєю роботою держскарбницю, при цьому діяти в межах закону.

● *Сімферополь*

Покласти край насиллю

Понад тисячу осіб взяли участь у мітингу в Сімферополі, який провела кримськотатарська партія «Адалет» («Справедливість»). Приводом для протесту стало вбивство двох кримських татар, обгорілі тіла яких було знайдено в одному із сіл Сімферопольського району. Після поминального молебню в Головній мечеті Кебір-Джамі учасники мітингу пройшли центральними вулицями міста до будинку Ради міністрів автономії, де зажадали розпуску кримського парламенту, який, на їхню думку, став вогнищем шовінізму і дестабілізації, офіційного визнання меджлісу як представницького органу кримськотатарського народу і розслідування в 10-денний термін цього вбивства. Виступаючи на мітингу, глава меджлісу Мустафа Джемілєв відзначив, що за останні два роки було вбито 130 кримських татар, і висловив обурення тим, що «злочинці проливають кров співвітчизників і залишаються безкарними».

● *Червоноград*

Знову голодують гірники

19 гірників шахти «Червоноградська» Західноукраїнської вугільної холдингової компанії оголосили голодовку з вимогою виплатити зарплату за сім місяців.

А розпочалася акція протесту ще 20 січня. Тоді не піднялися на поверхню після завершення четвертої зміни п'ять прохідників шахти, які висунули аналогічні вимоги, повідомляє ДІНАУ.

У понеділок одного з гірників, стан здоров'я якого погіршився, піднято на поверхню й госпіталізовано.

● *Миколаїв*

Лицар... енергетики

Кришталевий приз — зображення лицаря та золотий нагрудний знак «За мудрість і гнучкість політики управління» міжнародної програми «Ертсмейкер» присуджено генеральному директорові Південно-Української АЕС Володимиру Фуксу. Очолюваний ним колектив, що експлуатує станцію вже 15 років, не лише працює стабільно, а й дедалі нарощує виробництво електроенергії. Минулий рік став рекордним: на АЕС, що має три блоки-мільйонники, одержано понад 20 мільярдів кіловат-годин електроенергії.

– Віддайте владу трудовому народові!
– БЕРІТЬ...

Під час зустрічі з громадськістю міста.

(Початок на 1-й стор.).

Так, уже якби парламент садовив до в'язниці, був і слідством, і судом, а президента й міністрів можна було гнати втришия, а депутатів звільняти за прогули без вихідної допомоги, то не треба було б нікуди возити два вагони зброї. Усі перестріляли б одне одного.

Конституція України, прийнята парламентом, не дозволяє жодній з гілок узурпувати владу. Вона дає її народові, носієві суверенітету. А вже справа виборця, кого й куди обирати. **Либонь, має рацію Олександр Мороз, роз'яснюючи це й кажучи про те, що той, хто не задоволений Основним Законом, на жаль, його не читав. Як, мабуть, і президентський проект Конституції, що його глава держави мав намір винести на референдум.** У тому проекті парламент був цілковито контрольований владою Президента.

Олександр Мороз, як людина інтелігентна, терпляче, майже в кожній аудиторії — на шахті імені Скочинського, під час зустрічей в Донецькому державному технічному університеті з викладачами і студентами вузів, технікумів, учителями, а також з громадськістю і представниками партій Донецька і Артемівська, з журналістами — пояснював: Верховна Рада — то законодавчий орган. Закони пише. І протягом трьох з половиною років створила їх понад сімсот. А ще триста законопроектів розглянуто в першому читанні. І народ, який прийде до парламенту після виборів, одразу видасть на-гора те, що нинішні депутати «не доспівали».

Закони розраховані на те, що їх виконуватимуть. Виконавча влада — уряд. Що він не стане видавати декрети, котрі перекреслюватимуть закони протягом дев'яти місяців, як це було у нас за прем'єр-міністра Л. Кучми. Він вимагав додаткових повноважень. І одержав їх. Тоді декретами за підписом Леоніда Даниловича пішли в хід трастові афери, було призупинено статті закону про освіту, що стосувалися оплати праці вчителів і викладачів, тоді пенсіонерів підстригли під один гребінець на 37—49 гривень. Тепер за все це питають не з Президента Леоніда Кучми, а з парламенту. Начебто він у нас і Президент, і парламент, і уряд, і суд. Про «курс реформ» забули. Але ж саме цей президентський курс обіцяв, що всі ми будемо багатими власниками, ринковиками, ковалями власних грошей. І Захід нам допоможе. **Усе це й лишилося у мріях, а ми всі — біля розбитого корита.**

Шахтарі не питають з власників шахти, що заборгували робітникам, котрі змушені на свої кревні купувати обладнання, вони апелюють до Голови парламенту. Мовляв, чому зарплату не отримуємо, чому на Новий рік своїм дітям подарунки дорожче, ніж за гривню, купити не можемо?

Претензії не до господарів Артемівського заводу з переробки кольорових металів, якими, по суті, стали «нові росіяни», що одержали 46 відсотків акцій. Решту розподілено так: 27 відсотків — трудовому колективові, 22 — у Фонді держмайна. Завод практично припинив існування. Безправний трудовий колектив, що налічував раніше близько чотирьох тисяч працівників, а тепер одну тисячу (приховане безробіття), не одержував зарплату от уже більш як півроку. А уряд, затвердивши програму «Мідь України», залишив підприємство біля розбитого корита.

На заводі кольорових металів м. Артемівська.

— У результаті приватизації завод практично зруйновано, — каже голова цеху плавильного цеху Анатолій Топалов. — Я маю 1349 акцій по 25 копійок кожна, а жити нема на що.

Скільки акцій у представника так званих інвесторів Володимира Кремера, мені з'ясувати не вдалося. Володимир Павлович, якого тут називають власником заводу, пояснив, що вся проблема полягає у відсутності сировинної бази. От якби Голова парламенту посприяв, щоб гільзи як мідна вторинна сировина не йшли за кордон на продаж, власники заводу були б йому вдячні.

Запитую Володимира Кремера:

— Чи маєте «живі» гроші на закупівлю потрібної сировини?

— Маємо, — відповідає.

— То чому ж зарплату не сплачуєте?

— Собівартість продукції висока. І взагалі, перепрошую, поспішаю.

А робітники були відверті:

— Отримаємо гроші — підемо на вибори.

Вони Олександрові Морозу були б вдячні, якби він їм зарплату виплатив.

Усе змішалося в нашій державі. І має рацію Олександр Мороз, коли на всіх зустрічах повсякчас повторював:

— Треба здійснити інвентаризацію державної власності, перевірити, чи дотримувалися законів під час оцінки і приватизації держмайна. Ним треба керувати. Парламент уже розглянув і ухвалив у першому читанні закон про управління держмайном. Прийняттю цього документа блокували ура-реформатори протягом тривалого часу.

Великою оманою вважає Олександр Мороз сертифікатну приватизацію. Масове викидання цінних паперів зіграло на їх знеціненні з самого початку. А вже потім спритні «акули» зібрали їх у збіднілого народу за копійки.

Під час зустрічей на Донбасі Олександр Мороз висловлював думку про загрозу фінансовій системі держави, яка полягає в тому, що вже в першому кварталі цього року Україна має погасити 2 мільярди гривень з обслуговування цінних паперів. І це тоді, як доходна частина бюджету становить 17 мільярдів гривень. Знецінення цінних паперів держави призвело до того, що вони не мають попиту ні всередині України, ні за її межами. При цьому зовнішній борг становить 10 мільярдів доларів, а внутрішній — 16 мільярдів гривень. Ця ситуація ускладнюється ще й тим, що внутрішній борг частково стає боргом зовнішнім. Заборгованість з зарплати становить понад 5 мільярдів гривень. І хоча погашення боргів із зарплат, пенсій і стипендій передбачено у бюджеті, прийнятому парламентом, в сумі 909 мільйонів гривень, втішити бюджетників сповна складно. Бо виплат цих, хоча і передбачених захищеними статтями бюджету, не буде завтра.

На запитання про те, чому в державі не виконують закони, пов'язані з оплатою праці, пільгами, розвитком галузей, Олександр Мороз відповідав коротко і водночас обгрунтовано, оперуючи цифрами:

— У 1991 році в Україні затверджували практично бездефіцитний бюджет, витратна частина якого становила 98 мільярдів карбованців. А нинішній бюджет передбачає витрати в сумі 25 мільярдів гривень. І це за дефіциту бюджету в 3,2 відсотка ВВП.

Природно, людей цікавило, коли держава компенсує вклади в Ощадбанку, коли буде повернуто гроші, вкрадені трастами, коли вугільна галузь відчує підтримку.

Звісно, за такого вкрай скрутного фінансового становища України важко давати втішні відповіді. Проте Олександр Мороз переконаний, що потрібно передусім відновити довіру людей до влади, наскільки це можливо. Адже, скажімо, близько 60 відсотків вкладників Ощадбанку мали невеликі суми, які держава зобов'язана компенсувати передусім. Для цього в бюджеті минулого року, приміром, парламент заклав 200 мільйонів гривень. Однак уряд не виконав цю статтю бюджету.

На переконання Голови Верховної Ради, ще є можливість поступово повертати ці борги людям і в такий спосіб розв'язати цю проблему. Що ж до великих вкладів, то, на думку Олександра Мороза, жодна фінансова система в світі не витримала б, коли б усі вкладники звернулися по свої гроші до банків.

Під час зустрічей, звичайно ж, ішлося і про наступні вибори, хоча Олександр Мороз наголошував, що поїздка на Донбас не пов'язана з виборчою кампанією. Але вибори незабаром. Голоси, судячи із запитань виборців, намагаються купувати. Хто за цукор, хто за гречку, хто за інші «блага». На це Олександр Мороз давав таку справедливу відповідь:

— Голосуйте за того, кому вірите. Тоді це й буде ваша влада.

У Донецькому технічному університеті після низки докорів одна літня жінка звернулася до Олександра Мороза з пропозицією:

— Віддайте владу трудовому народові!

— Беріть..., — була відповідь.

І аудиторія пожвавилася.

Світлана ПИСАРЕНКО.
Донецька область.

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (ДІНАУ).

Прем'єр знову помилився?

Борги із заробітних плат та інших соціальних виплат, за підрахунками Нацбанку, вже сягнули 5 мільярдів 100 мільйонів гривень.

Це стало відомо з достовірних джерел у суботу, коли Кабмін у пожежному порядку схвалив чергові заходи, спрямовані на погашення заборгованості. Зокрема, передбачається використати на ці цілі додаткові доходні статті бюджетів усіх рівнів. За словами заступника міністра фінансів Петра Германчука, станом на 22 січня до консолідованого бюджету держави надійшло 1,1 млрд. гривень. Чимало. Проте недостатньо, щоб реабілітувати псевдопереможний рапорт Прем'єр-міністра з нагоди свого піврічного перебування при владі. Нагадаємо: йшлося про скорочення боргів з виплат заробітних плат, в той час як вони зростали.

БІЛА ЦЕРКВА — старовинне українське місто на Київщині. Одне з найбільших в Україні: у ньому проживає понад 230 тисяч чоловік. Назва міста, дендропарк Олександрія, тиха замріяна Рось, яка перерізає місто навпіл, дихають романтикою історії і навіюють спокій.

Проте ще донедавна Біла Церква розвивалася стрімко і динамічно. Як живеться місту зараз, в епоху тотальної кризи? Про це розмова нашого кореспондента з головою міськради Геннадієм ШУЛІПОЮ.

Самоврядування: проблеми зростання

Приїжджають з інших міст — дивуються. Кругом чисто. Кожен ранок вивозиться сміття. Комунальні служби працюють, як годинник. Налагоджено транспортне сполучення. На будь-якому маршруті через кожні 3—4 хвилини під'їжджає мікроавтобус або автобус. Між власниками транспорту існує конкуренція за право виїзду на маршрут. Ціна проїзду у приватних і державних автобусах однакова.

— Поклавши руку на серце, скажіть, будь ласка, які проблеми хвилюють вас найбільше?

Де взяти мільйон?

— Насамперед зазначу, що мені, як міському голові, хотілося б, щоб бюджет формувався з низів. Тоді можна буде щось вирішувати на місцях. А якщо бюджет нав'язують згори, тоді не враховуються навіть мінімальні потреби.

Друге. Варто всі бюджетні гроші розділити на кількість населення держави і помножити на кількість жителів, скажімо, нашого міста. Оці гроші нехай нам виділять. Все те, що ми заробимо, залиште Білій Церкві. Не забирайте всі податки.

По-третє, нинішня податкова політика дуже шкодить нашим підприємствам. І взагалі, до кожного міста треба підходити, враховуючи його особливості.

— Як реально міська влада може впливати на ситуацію на таких підприємствах, як, скажімо, ваш шинний завод?

— За законом ми не маємо права втручатися у діяльність промислових підприємств. Але сьогодні, коли на підприємствах загострюється економічна, соціальна ситуація, а потім і політична в державі, і люди виходять на вулиці, то в такій ситуації уже не йдеться про поділ на владу, промисловців і міністерства. У таких випадках ми дуже активно втручаємося в роботу підприємств і намагаємось вирішувати наболілі питання на всіх рівнях.

Як мовиться, свіжий приклад. На засіданні асоціації мерів міст, яке проводив Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко, я вручив йому листа. У ньому йшлося про дві проблеми шинного заводу, які на місцевому рівні не можемо вирішити. Зокрема, ми хочемо перевести в міську власність усі об'єкти соцкультпобуту і житло. Але для цього потрібно 6 мільйонів гривень. Від цього виграє підприємство, оскільки знизиться собівартість, і люди будуть краще працювати.

— Як ви плануєте бюджет міста? Вистачає коштів на зарплату лікарям, учителям?

— Щоб зрозуміти нашу ситуацію, достатньо назвати три цифри. Бюджет міста, затверджений вищими інстанціями, становив 32,4 мільйона гривень. За три квартали ми використали 39 мільйонів. Перевитратили чимало. Ми сіли й підрахували, скільки нам треба грошей, щоб завершити рік, як і де їх заробити. І я скажу, що наше місто живе не гірше, аніж інші міста, а де в чому й краще. Пенсії виплачуємо регулярно. Зарплата вчителям затримується приблизно на місяць. Є деякі проблеми з виплатою зарплати медпрацівникам. Щоправда, на підприємствах заборгованість становить від трьох до шести місяців. І зарплата ця — умовна, бо люди в основному отримують її продуктами, шинами.

— Один із шляхів наповнення бюджету — розвиток підприємництва. Як міська влада заохочує людей до його розвитку?

— Нині у Білій Церкві зареєстровано близько двох тисяч малих підприємств, які вже працюють. Все нове, що приходить у Білу Церкву, я завжди підтримую. Завдяки нашому сприянню в нас у Білій Церкві є все. Не треба їхати у Київ. Є цитрусові, банани, є все.

Інше питання — що змінилося у місті? Завершено малу приватизацію, закінчуємо велику.

Можливо, завдяки цьому, попри такий складний час, нам вдалося побудувати нові мікрорайони: Таращанський та Піщаний, де живе багато людей. Нові масиви повністю впорядковано, працюють усі об'єкти соцкультпобуту, ходять тролейбуси. Завершуємо прокладання нового тролейбусного маршруту.

Окрім того, триває будівництво: зведені дві музичні школи, три школи на 1500 місць кожна. У Білій Церкві ніколи не вимикалося світло, практично завжди була гаряча вода взимку. Раніше все це сприймалось як належне. Сьогодні ж на все треба заробити, розрахуватися за всі послуги.

— Проблеми є проблеми. Дуже важко працювати, коли до тебе з ранку до вечора йдуть і просять: «Дай гроші туди, дай гроші сюди...» Усім дай гроші. А де їх узяти? Це одна з найбільших проблем. Друга —своєчасно віддати зарплату. Люди поки що терплять, але терпіння може лопнути. Відповідно до указу Президента 75 відсотків усіх коштів, які ми заробляємо, віддаємо на зарплату. Отож, чи можна утримати в порядку таке велике місто, як Біла Церква, якщо в день отримуємо 50—60 тисяч гривень? Учителі мають отримати 1 мільйон гривень на місяць. Стільки ж — лікарі. Іще один мільйон треба віддати комунальникам. А ми маємо приблизно 1,8 мільйона.

Тож, на мою думку, міській владі насамперед потрібна більша фінансова самостійність.

Подякувати б Геннадію Володимировичу за розмову і поставити крапку. Але за кадром залишилося чимало тем і проблем, що спонтанно виникали у розмові. Скажімо, проблема гіганта індустрії — шинного комбінату.

Ми залишали Білу Церкву, але навіть в автобусі відчувався важкий сірчаний чад. І закрити комбінат не можна — без роботи зостануться кілька десятків тисяч чоловік. З ним переплетена доля щонайменше половини білоцерківців. І водночас шинний лишається чужим для міста — державна власність, хоча й акціонована.

Одним словом, закон про місцеве самоврядування прийняли, а проблеми зостаються.

Розмову вів Володимир КОРОЛЮК.

Злаки для електорату

Харчувально-оздоровчий вечір провів у міському палаці культури рівненський осередок ДемПУ, очолюваний Миколою Панащуком. Запрошено було керівників місцевих громадських організацій, медпрацівників, депутатів усіх рівнів. На думку організаторів вечора, вони, спілкуючись у подальшому з людьми, мають нести у маси кулінарні ідеї демократів, запозичені у Рівненській асоціації макробіотики.

Як нині народ харчується? Правильно, здебільшого — нікудишньо, грошей не всім і на хліб насущний вистачає. Значить, потрібно шукати підніжний корм, точніше, як націлюють спеціалісти вищеназваної асоціації, харчові раціональні добавки. В основі останніх — енергія пробудженого, тобто пророщеного, насіння злакових, бобових та олійних культур. Так звані суміші ЄСО надходять з київського науково-виробничого центру «Ентіс», і вони, за твердженням працівників асоціації, дозволяють заощадити 25—30 відсотків сімейного бюджету.

— Це давно потрапило у поле мого зору, — заявив лідер осередку демократів пан Микола Панащук, — ми навіть вирішили створити клуб, діяльність якого дала б максимум позитивного для нашого суспільства...

... В усякому ділі головне — початок. Якщо за справу нашого з вами харчування так само активно візьмуться й інші партії та блоки, то, дивись, до виборів ми всі активно плюнемо на ковбаси, печені кури й шніцелі з антрекотами і, дружно віддавши за кого треба голоси, радісно і натхненно рушимо на пасовиська. Чим погана перспектива?

А якщо серйозно, то наука, звісно, у ліс не веде. Хоча й у лісі є що з'їсти. Навіть більше, ніж на порослому бур'яном колгоспному полі...

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

Демократія не буває дешевою

— Друковані видання можуть зачіпати мою честь і гідність, чим втягнути мене в дискусії, навіть у судові процеси. Я доручив своїм помічникам переглядати, що пишуть про роботу Центральної виборчої комісії та про мене особисто, і робити вирізки. Вийшовши на пенсію, зможу ознайомитися, — сказав під час перебування в Житомирі голова ЦВК Михайло Рябець, підкреслюючи думку, що всі організатори виборчого процесу мають керуватися тільки законом, забувши про особисті симпатії та уподобання.

На Житомирщину Михайло Рябець приїхав ознайомитися з тим, які умови створено для проведення виборів. Побувавши в трьох округах, сказав: **«Враження прекрасні»**.

Під час зустрічі з організаторами виборчого процесу, представниками політичних партій і журналістами М. Рябець не раз називав великі суми в гривнях: демократія справді коштує недешево.

— Не знаю іншої держави, яка, перебуваючи в скруті, як Україна, витрачала б із бюджету такі великі кошти для пропаганди кандидатів у народні депутати, —наголосив він.

Тільки на виготовлення більше п'яти мільйонів плакатів трьох десятків партій і блоків друкарням перераховано 150 тисяч гривень, профінансовано оплату 128 тонн паперу. Незрівнянно більше коштуватимуть публікації програм, а тим більше ефірний час на радіо й телебаченні. Значні суми підуть на те, щоб виборці могли ознайомитися з програмами кандидатів по одномандатних округах: вони будуть опубліковані, зокрема, в усіх районних газетах, що виходять на території округу.

А на друкування бюлетенів по одномандатних округах потрібно 2800 тонн паперу — у регіони довелося передати частину того, що мав піти на випуск підручників...

Мільйон гривень витрачено на закупівлю комп'ютерної техніки, частина якої піде в регіони. У прес-центрі ЦВК встановлять світлове табло, яке показуватиме результати голосування. Для виготовлення його на одному з житомирських підприємств, за словами Михайла Рябця, 26 січня має бути переказано 155 тисяч гривень.

Йшлося і про те, як заощаджуватимуть кошти. Десятки мільйонів гривень економії має дати те, що дільниці будуть забезпечені урнами централізовано. Збірні урни з картону, за твердженням голови ЦВК, можна буде, до того ж, використати потім як тару для зберігання виборчих документів. Про всяк випадок.

Утім, законодавці, на думку М. Рябця, багато зробили, щоб виключити можливість фальсифікацій.

Олексій КАВУН.

Житомир.

P. S. *Запорізькі обласні організації: НДП, в лавах якої до 700 членів, та Всеукраїнського об'єднання «Громада», що сьогодні налічує 4700 чоловік, — визначилися вчора з кандидатами у народні депутати України по дев'яти одномандатних виборчих округах області.*

Володимир ДУПАК.

Запорізька область.

Печерськ не підкоряється і виграє

Досвід

Коли весною минулого року Київська міськдержадміністрація видала директиву № 660 про підвищення плати за оренду нерухомого майна, то запротестували всі: і районні керівники, і підприємці. Адже київська влада поширила дію директиви не лише на міську комунальну власність, а й «спустила» її в райони для виконання.

Та гвалт протестів скоро вщух, бізнесмени звично почали «крутитися» і викручуватися, і тільки два голови столичних райрад — Печерської і Московської —відмовилися виконувати це рішення на території своїх районів. Більш того, глава Печерської райради і райдержадміністрації, народний депутат України Анатолій Коваленко надіслав запит до Мін'юсту з вимогою провести юридичну експертизу міської постанови хоча б на відповідність чинному законодавству. Зрозуміти його можна: 90 відсотків надходжень до райбюджету становлять саме податки від підприємницьких структур, і А. Коваленко, звісно, не став різати курку, що несе золоті яйця.

І він виграв, незважаючи на те, що для міської влади став «ворогом номер 1». По-перше, на Печерськ потяглися бізнесмени: в районі зареєстровано понад 20 тисяч малих і середніх підприємств. По-друге, днями він отримав відповідь Мін'юсту, в якій сказано, що постанова № 660 має бути скасована, як невідповідна чинному законодавству і Конституції України. Заступник міністра юстиції Леонід Єфіменко, зокрема, нагадав київській владі, що методика розрахунків, розміри і порядок стягнення орендної плати — то прерогатива Кабінету міністрів.

Здавалося б, усе зрозуміло. Проте сам А. Коваленко заявив, що звертатиметься до прокуратури, щоб домогтися остаточного скасування постанови № 660.

Одне слово, в Києві чекають реакції на лист Мін'юсту. І багато хто, на жаль, переконаний, що коли чиновник може відверто нехтувати чинним законодавством, то діє принцип «рука руку миє». І ні для кого не секрет, як це відбувається.

Однак є в цій справі і приємне — постаті «бунтівних префектів» А. Коваленка та В. Асадчева. Виявляється, що можна і державну владу представляти, й інтереси справи відстоювати всупереч тискові. Навіть у наш час. Коли, звичайно, про район та його мешканців дбати, а не тільки за крісло триматися...

Володимир СКАЧКО.

Хто поверне «човників» на підприємства?

Ринок праці

КОЛИСЬ у нас казали, що статистика знає все. Є сенс цей вислів уточнити: теперішня статистика давно мала б розкрити очі можновладцям на те, що насправді відбувається з нашою економікою.

Рік—два тому у містах Дніпропетровщини з'явилися профспілки приватних підприємців. Об'єднувалися підприємці, які займаються виняткою торговельним бізнесом — так звані «човники», котрі з усього світу звозять в Україну і найрізноманітніший крам, і цигарки, і напхані консервантами харчові продукти. Не так давно відбулася установча конференція, на якій утворено обласну профспілку «човників».

Статистика, котрою оперували учасники конференції, справді цікава. Поява «купців» з України сприяла створенню у Польщі, Угорщині та Туреччині разом узятих стількох нових робочих місць, скільки втратили за останні роки три такі області, як Дніпропетровська. Виходить, версія буцімто у нас зупиняється виробництво, продукція якого просто не потрібна, не зовсім відповідає дійсності. Якщо в нас закриваються підприємства, то натомість з'являються нові, але вже за кордоном. І цей процес розвиватиметься. Недарма дніпропетровські приватні підприємці малого бізнесу на своїй конференції багато говорили про перспективу освоєння ринків Індії, Китаю та Гонконгу.

Понад сорок відсотків тих, хто подався у «човники», — це вчорашні виробничники. Переважно вихідці з підприємств машинобудування та металообробки, а також легкої та переробної промисловості. І переважно колишні висококваліфіковані робітники та інженерно-технічні працівники, які були не останніми в роботі та вирізнялися кмітливістю і винахідливістю. Отож біля імпровізованих прилавків зосередилася тепер своєрідна виробнича еліта.

Крім того, майже двадцять відсотків членів нової профспілки у графі «освіта» написали, що мають щонайменше вищу освіту, максимум — вчені ступені. Це вже ті, хто став «зайвим» у школах, технікумах, інститутах, науково-дослідних і проектних установах тощо. Тож і науково-освітній потенціал армії наших «човників» досить потужний, яким у більшості держав світу навряд чи похваляться і набагато «вишуканіші» прошарки населення.

Нарешті останні цифри: середній вік українських «човників», від «крутих» комерсантів до рядових реалізаторів, — сорок років. Виходить, тут-таки зосереджувалися найбільш продуктивні трудові ресурси. Сімдесят відсотків «човників» охоче повернулися б на свої робочі місця, якби підприємства не простоювали й виплачували зарплату. Тридцять відсотків ще сподіваються, що і для їхнього теперішнього бізнесу настануть кращі часи.

Але жодного не задовольняє ситуація, яка склалася нині, коли наші міста перетворилися на суцільні ринки, товчки та базари.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Фото Олекси ВАЩЕНКА.

Зарплата — на знак поваги

Освіта

У Врадіївському районі Миколаївської області близько десяти педагогів отримують зарплату завдяки місцевим господарствам.

Ще на початку навчального року надійшла до райвідділів освіти директива про скорочення посади вчителя за наповнюваності класу менш як 15 учнів.

— Тоді майже всі колективні сільгосппідприємства району взяли на себе виплату посадових окладів одному-трьом учителям, щоб не довелося переводити середні школи, розташовані на їх території, в неповні середні, — розповідає М. Павлова, голова Врадіївської райдержадміністрації. — У такий спосіб зберегли й некомплектні початкові школи у невеличких селах. Для КСП це стане в 3—4 тисячі гривень на рік.

Подібним чином розв'язали в районі й проблему збереження сільських дитячих садків та бібліотек. У багатьох селах Врадіївщини зарплатню бібліотекарю теж виплачують із каси місцевого господарства.

— Жодного тиску щодо такого рішення не було, —продовжує А. Дарієнко, завідувач райвідділу освіти. — Таку ініціативу підтримали учасники сільських сходок та зборів.

Це насамперед пояснюється тим, що на селі шкільний учитель за традицією залишається одним із найбільш авторитетних і шанованих людей. Між іншим, місцеві педагоги цілком заслуговують на таке ставлення. Вони навіть за найскрутніших часів жодного разу не страйкували, не карали дітей за помилки дорослих. Навпаки, освітяни району дбають про вдосконалення навчального процесу, впроваджують нові експериментальні програми.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Миколаївська область.

Рятівний круг

Доброчинність без кордонів

Дивлячись на непосидючого чотирирічного славутівця Данилка Тягунова, не віриш, що недавно життя в цьому хлопчикові ледь жевріло. Ознаки недуги виявилися дуже рано. Малюк погано їв, спав, плакав, потерпав від болю та постійних коливань температури. Обстеження у київських лікарнях не дали результатів. Дитина згасала на очах. Рідні пов'язували його хворобу з наслідками аварії на ЧАЕС. Адже батько Андрія — колишній прип'ятчанин, був майстром на ЧАЕС. Там працювали й дідусь з бабусею, пенсіонери-ліквідатори Надія Терентіївна та Геннадій Олексійович Цюй. Зі своєю бідою вони звернулися до міжнародної організації «Союз Чорнобиль». Її президент Володимир Шовкошитний та співробітниця Люся Телькієва відгукнулися на прохання родини, знайшли кошти й відправили дитину на обстеження до Мюнхена.

Там долею хлопчика опікувалася пані Бур — голова місцевої благодійної організації «Допомога дітям Чорнобиля». Німецькі лікарі виявили в дитини пухлину головного мозку. Була потрібна невідкладна операція, яку зробив чудовий спеціаліст професор інституту нейрохірургії пан Ольтеану-Нербе. Виходити Данилка допомагали доктор Ф. Снігула та професор Р. Рос.

Нині хлопчик почувається добре. Малий Данилко і його родина моляться богові за його рятівників і просять переказати їх безмежну вдячність через газету.

— До цих слів приєднуються і родичі восьмирічної Оленки Ковальової із селища Горенка Києво-Святошинського району, — каже Валентина Рогова, голова фонду «Діти Чорнобиля — за виживання». Обличчя дівчинки було спотворене страшною пухлиною. У Києві їй допомогти не змогли. Врятували Оленку також мюнхенські лікарі: професори І. Йопіх та Е.Ділерт. Вони безплатно зробили три операції. А кошти на перебування дитини в лікарні — 150000 марок — зібрали читачі газети «Зюддойче цайтунг». Статтю про тяжко хвору киянку було надруковано на прохання пані Бур. Тепер організація «Допомога дітям Чорнобиля» чекає Оленку для проведення пластичної операції.

Данилко та Оленка — лише двоє з багатьох скалічених чорнобильським лихом дітей. На обліку у фонді «Діти Чорнобиля — за виживання» їх більш як 17 тисяч. Більшість хворих потребують серйозного лікування. Майже 150 дітей вже втратили батьків-ліквідаторів. Піклуються про них лише доброчинні організації, здебільшого з Німеччини.

На знімку: Данилко Тягунов з мамою та бабусею.

Фото Володимира САМОХОЦЬКОГО (ДІНАУ-Укрінформ).

Восьмий фронт художника Павлюченка

УСЕ своє життя боровся мій добрий знайомий — відомий полтавський митець Володимир Павлюченко. Спершу — в горнилі семи фронтів на останній світовій війні, згодом — із пензлем. За півстоліття художник узяв участь у понад 300 виставках, оформив інтер'єри у школах, бібліотеках, на підприємствах. Нині він не лише живе спогадами про минулу творчу діяльність. Ось, наприклад, задумав написати епічне полотно. Та справдитися цій мрії не дають деякі обставини...

Теплим словом згадано про нього у «Книзі пам'яті України», енциклопедичному довіднику «Полтавщина». Та чи бережуть і плекають цю шановану людину ті, хто при владі? Чимало сил довелося витратити фронтовикові, аби підтвердити статус інваліда Великої Вітчизняної. Виборовши посвідчення, художник звернувся по допомогу до народного депутата України, голови Полтавської обласної ради профспілок Л. Вернигори — попросив порушити клопотання перед владою облцентру про надання житла зі зручностями в центрі міста. Додав, що на черзі — з 20 серпня 1996 р. за номером 144 (зрозуміло, шанси художника дочекатися квартири за життя мінімальні).

У листі до народного депутата В. Павлюченко навів вагомі аргументи: за станом здоров'я не може мешкати у вологому приміщенні, «підгрунтові води піднялися вище підлоги і вже дісталися шафи». Творча людина похилого віку, воюючи зі стихією, ледве встигала виливати з помешкання воду. Будинок — в аварійному стані. Місцеві газети били на сполох: «Немає фундаменту, стіни глино-очеретяні, гнилі й сирі, вода і туалет — надворі...».

Підтримала словом шановану людину й громадськість, зокрема обласна бібліотека для дітей імені П. Мирного, працівники якої також написали до народного депутата: «Митець ще багато ідей не здійснив, бо не має справжньої майстерні». До групи підтримки художника приєднався і Євген Ніколенко, директор літературно-меморіального музею В.Короленка. І саме Є. Ніколенко порушив ще одне важливе питання — про надання В. Павлюченку звання заслуженого художника України.

Л. Вернигора попросив голову Полтавської міськдержадміністрації А. Кукобу: «Вельмишановний Анатолію Тихоновичу! Буду щиро вдячний за розгляд та позитивне розв'язання житлової проблеми художника Павлюченка».

Заступник міського голови А. Бодник у свій спосіб «попіклувався» про інваліда: «Міськвиконком спільно з міською радою ветеранів війни та праці уважно розглянув ваше звернення... про позачергове надання житла.» І далі пояснив, що на обліку — сім'ї інвалідів війни, які мешкають у таких самих і навіть гірших умовах. І що житлове приміщення художникові нададуть при переданні квартир на дану категорію громадян та підході черги на одержання житлового приміщення в пільговому списку... «Вирішити питання позачергового надання Вам житла на даний час міськвиконком можливості не має».

Мало того, керівники міськадміністрації домовилися й до сумнівів щодо аварійності будинку, де живе художник, мовляв, дім не належить до тих, які непридатні для проживання.

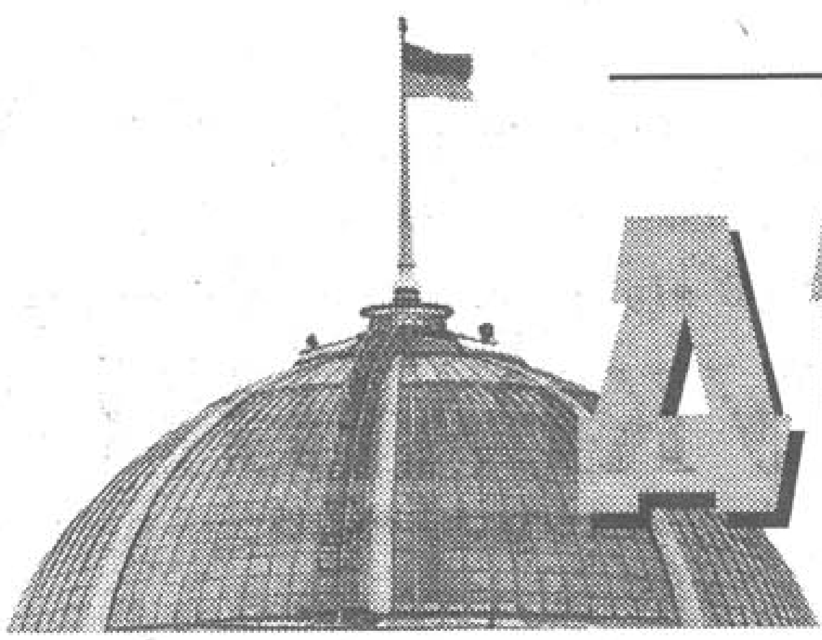
Цю чиновницьку легенду розвінчали в інституті «НДІпроект-конструкція», підтвердивши внаслідок перевірки протилежне: будинок слід зносити. А голова Жовтневого райвиконкому Полтави В. Червяченко, затвердивши акт обстеження техстану житла В. Павлюченка, сказав своє авторитетне слово: «Визнати квартиру ветхою»...

Уже не вірячи у справедливість можновладців, В. Павлюченко почув від них, перестрашених, і таку тираду: «Ви позачергово отримаєте квартиру, а в наші вікна полетять каміння!»

... Стара, невтішна пісенька байдужих до чужого болю людей...

Володимир СЕМЕНО.

Полтава.

ДЕРЖАВА І ПРАВО

№ 15 (1765) ♦ Вівторок, 27 січня 1998 року

ЗВЕРНЕННЯ

Верховної Ради України до урядів і парламентів Великобританії, Канади, Кіпру, ФРН, США, Швейцарії

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про звернення Верховної Ради України до урядів і парламентів Великобританії, Канади, Кіпру, ФРН, США, Швейцарії

Розглянувши питання про вивезення національного капіталу за кордон і доцільність об`єднання зусиль з урядами та парламентами зарубіжних країн у виявленні валютних рахунків громадян України в іноземних банках з метою повернення їх в кредитно-банківські установи України, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Схвалити текст Звернення Верховної Ради України до урядів і парламентів Великобританії, Канади, Кіпру, ФРН, США, Швейцарії (додається).

2. Надіслати Звернення Верховної Ради України на адресу керівників урядів і парламентів Великобританії, Канади, Кіпру, ФРН, США, Швейцарії.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м. Київ,
13 січня 1998 року.

Шановні члени урядів і парламентарії!

Звернення Верховної Ради України до органів виконавчої та законодавчої влади у ваших країнах викликане серйозним і глибоким занепокоєнням майбутнім України, яке ставиться під загрозу внаслідок тотальної криміналізації усіх сфер економічного і політичного життя у нашій державі.

Злочинність, яка набула в Україні неймовірного розмаху, принесла невимовне горе і масові страждання 50-мільйонному українському народу, поставила на межу виживання український етнос. Подальше існування такої ситуації в геополітичному центрі Європи може призвести до найтяжчих наслідків не тільки для української нації, але й для її ближніх і дальніх сусідів.

Сучасна трагедія України, яка стала першою жертвою Чорнобильської ядерної катастрофи планетарного масштабу, полягає в тому, що так звані «радикальні економічні реформи» і «народна приватизація» створили режим найбільшого сприяння для «тіньової економіки» та організованої злочинності.

Практично віддано на розграбування потужний індустріально-аграрний і науково-технічний потенціал України, створений самовідданою працею кількох поколінь радянських людей. Згідно з визнанням керівництва Фонду державного майна України за останні роки було продано державної власності на 120 млрд. гривень. З них надійшло у державний бюджет менше 1 млрд. гривень.

За деякими оцінками, нелегальний внутрішній валютний обіг в Україні сягає близько 12 млрд. доларів США, поза банками перебуває понад 45—60 відсотків національної валюти, що створює сприятливі умови для відпливу національного капіталу за кордон. Мінімальна сума вільно конвертованої валюти, незаконно вивезена за межі країни і покладена на рахунки в іноземних банках, оцінюється експертами в 20 млрд. доларів США.

Цілком зрозуміло, що, якби ці кошти працювали на національну економіку, Україна не зазнала б такого економічного та фінансового руйнування, яке загрожує їй сьогодні втратою державного суверенітету і соціальними потрясіннями.

Економічний хаос, створений в Україні ділками від економіки і мафіозно-злочинними кланами при підтримці корумпованих органів державної влади, супроводжується тотальним знищенням народного господарства і соціальної сфери, масовою невиплатою заробітної плати мільйонам трудящих протягом багатьох місяців. Це призводить до скорочення робочих місць, масового хронічного безробіття і деградації робочої сили.

В умовах фантастичного збагачення мізерної частини населення України процес пауперизації і депопуляції країни набуває небезпечного характеру. Близько 80 відсотків сімей ледве животіє і злидарює на рівні або поза межею бідності. Середній розмір пенсії в Україні не дозволяє багатьом з її одержувачів харчуватися на рівні раціону, встановленого для в`язнів. За останні шість років чисельність населення України скоротилася майже на 1,5 млн. осіб. Це є прямим наслідком інтенсивного вимирання людей, різкого скорочення народжуваності і тривалості життя, повернення багатьох соціальних хвороб і епідемій, в тому числі і туберкульозу, необмеженого розгулу організованої злочинності в Україні.

Доведені нинішньою владою, злиднями і несправедливістю до відчаю народні маси знаходяться на межі соціального вибуху. У країні, насиченій ядерними реакторами і хімічними виробництвами, це може закінчитися ланцюговою реакцією техногенних аварій і катастроф, наслідки яких для всієї Європи навіть важко сьогодні прогнозувати.

Усвідомлюючи свою відповідальність за майбутнє України і європейського континенту на порозі XXI сторіччя, з яким людство пов`язує свої надії на мирний і сталий розвиток,

намагаючись зупинити подальше поглиблення соціально-економічної кризи в Україні і відвернути національну катастрофу в одній з найбільших держав Європи,

виходячи з необхідності поставити надійну перепону на шляху масового корумпування і тотальної криміналізації вищих ешелонів державної влади і значної частини національної економіки, що призводить до грубого порушення прав людини і геноциду українського народу, а також не допустити виходу української організованої злочинності на міжнародну арену, беручи до уваги положення Статуту Інтерполу, які зобов`язують цю Міжнародну організацію кримінальної поліції сприяти широкому взаємному співробітництву у запобіганні і боротьбі з загальнокримінальною злочинністю, що має транснаціональний характер, у межах діючого в країнах законодавства і в дусі Загальної декларації прав людини, а також координувати практичні зусилля кримінальної поліції країн-учасниць у боротьбі проти всіх видів злочинності,

керуючись гуманними і демократичними принципами,

Верховна Рада України звертається до вас з проханням подати допомогу і сприяти компетентним правоохоронним органам нашої країни у боротьбі з організованою злочинністю. З цією метою бажано було б, перш за все, об`єднати зусилля у виявленні валютних рахунків громадян України в закордонних банках, встановити джерела набуття ними згаданих валютних цінностей і вжити заходів щодо повернення їх в кредитно-банківські установи України.

Верховна Рада України глибоко переконана в тому, що повернення в Україну нелегально нажитих, привласнених і вивезених капіталів сприятиме виведенню українського суспільства із стану соціально-економічної кризи та стабілізації внутрішньополітичної ситуації і запобіганню національній катастрофі.

м. Київ,
13 січня 1998 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законів України з питань оподаткування

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до деяких законів України такі зміни:

1. У Законі України «Про податок на додану вартість» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст.156, № 37, ст.239, № 38, ст.250, із змінами, внесеними законами України від 26 вересня 1997 року та 19 листопада 1997 року):

1) абзац четвертий підпункту 5.1.21 пункту 5.1 статті 5 викласти в такій редакції:

«Марковані товари, отримані з метою подання благодійної допомоги, які продаються за грошові кошти або інші види компенсації, та/або виручка, отримана за такий продаж, підлягають вилученню у недобросовісного продавця і конфіскуються в доход держави у встановленому порядку»;

2) пункт 5.4 статті 5 викласти у такій редакції:

«5.4. Звільняються від оподаткування операції з ввезення на митну територію України товарів морського промислу (риба, ссавці, мушлі, ракоподібні, водні рослини тощо, охолоджені, солоні, морожені, консервовані, перероблені в борошно або в іншу продукцію), видобутих (виловлених, вироблених) суднами, зареєстрованими у Державному судновому реєстрі України або Судновій книзі України. Операції з подальшого продажу зазначених товарів юридичними особами — судновласниками або фрахтувальниками оподатковуються у загальному порядку»;

3) абзац другий пункту 10.1 статті 10 викласти в такій редакції:

«У разі відмови продавця у видачі покупцю податкової накладної продавець зобов`язаний зменшити суму податкового кредиту поточного податкового періоду на суму податку, сплачену при продажу товару (робіт, послуг)»;

4) пункт 11.11 статті 11 викласти у такій редакції:

«11.11. До 1 січня 1999 року датою виникнення податкових зобов`язань з продажу товарів (робіт, послуг) є дата зарахування коштів від покупця (замовника) на банківський рахунок платника податку як оплата товарів (робіт, послуг).

При цьому датою виникнення права на податковий кредит є дата списання коштів з банківського рахунку платника податку в оплату товарів (робіт, послуг).

З 1 січня 1999 року провадиться перерахунок згідно з пунктом 11.8 статті 11 цього Закону.

Це правило не поширюється на продаж або купівлю товару в межах бартерних (товарообмінних) операцій».

2. Пункт 3 статті 7 Закону України «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 44, ст.281, із змінами, внесеними Законом України від 19 листопада 1997 року) викласти у такій редакції:

«3. З дня набрання чинності цим Законом до 1 січня 1999 року норми Закону України «Про операції з давальницькою сировиною в зовнішньоекономічних відносинах» стосовно готової продукції товарних груп 1-24 Гармонізованої системи опису і кодування товарів, що вироблена з давальницької сировини резидента і ввозиться на митну територію України, в частині звільнення від сплати податку на додану вартість поширюються тільки на готову продукцію, що ввозиться за договорами, по яких давальницька сировина була повністю або частково вивезена за межі митної території України до 1 жовтня 1997 року, а в частині звільнення від обкладення ввізним митом та непідпадання під режим ліцензування і квотування — тільки на готову продукцію, що ввозиться за договорами, по яких давальницька сировина була повністю або частково вивезена за межі митної території України до набрання чинності цим Законом».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
30 грудня 1997 року.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії № 70 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від виборчого блоку політичних партій «Трудова Україна», створеного Українською партією справедливості та Громадянським конгресом України

Центральна виборча комісія

Постанова

м. Київ № 70 18 грудня 1997 року

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку «Трудова Україна» в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула документи, подані виборчим блоком «Трудова Україна», і встановила, що документи, передбачені частиною 7 статті 3 та частиною 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього закону.

Відповідно до пунктів 8, 10 статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку «Трудова Україна» у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі (додається).
2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті «Голос України».
3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку «Трудова Україна» до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

1. **Герасимов Іван Олександрович** - голова ради Організації ветеранів України, м. Київ
2. **Базилюк Олександр Філімонович** - голова Громадянського конгресу України, м. Донецьк
3. **Червонописький Сергій Васильович** - голова Комітету у справах ветеранів війни та воєнних конфліктів в іноземних державах при Кабінеті міністрів України, голова Української партії справедливості, м. Київ
4. **Андреєв Юрій Борисович** - президент Всеукраїнської громадської організації «Союз Чорнобиль України», м. Київ
5. **Держак Віктор Васильович** - голова Центрального комітету профспілки працівників вугільної промисловості України, м. Київ
6. **Новіков Олександр Васильович** - народний депутат України, Київська область, м. Бровари
7. **Омельченко Олександр Олександрович** - голова Київської міської державної адміністрації, м. Київ
8. **Пінчук Віктор Михайлович** - президент науково-виробничої інвестиційної групи «Інерпайп» у м. Дніпропетровську, м. Дніпропетровськ
9. **Максимов Павло Андрійович** - доцент Кримського медичного інституту, голова ради ветеранів Автономної Республіки Крим, м. Сімферополь
10. **Горовенко Михайло Олексійович** - перший заступник голови правління акціонерного поштово-пенсійного банку «Аваль», м. Київ
11. **Осика Сергій Григорович** - міністр зовнішніх економічних зв'язків і торгівлі України, м. Київ
12. **Деркач Андрій Леонідович** - перший помічник Прем'єр-міністра України, м. Київ
13. **Лелик Петро Васильович** - директор «Центру політичних технологій», м. Київ
14. **Завтур Дмитро Олексійович** - голова правління Київського акціонерного товариства «Сканвольвінг», м. Львів
15. **Теличко Владислав Іванович** - заступник голови Донецької обласної держадміністрації, м. Донецьк
16. **Лузан Олександр Васильович** - заступник голови Громадянського конгресу України, м. Київ
17. **Зубко Юрій Григорович** - перший заступник голови Комітету у справах ветеранів війни та воєнних конфліктів в іноземних державах при Кабінеті міністрів України, заступник голови Української партії справедливості, м. Київ
18. **Кочетков Олександр Борисович** - член Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення, м. Київ
19. **Трубніков Володимир Миколайович** - голова ревізійної комісії Всеукраїнської громадської організації «Союз Чорнобиль України», голова Донецької міської організації «Союз Чорнобиль», м. Донецьк
20. **Мамченко Валерій Миколайович** - голова Донецького шахтобудівного теркому профспілки працівників вугільної промисловості, м. Донецьк
21. **Приступа Микола Іванович** - заступник голови Хмельницької обласної держадміністрації, м. Хмельницький
22. **Почепцов Георгій Георгійович** - професор кафедри міжнародної інформації Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка, м. Київ
23. **Жилін Анатолій Олексійович** - тимчасово не працює, Автономна Республіка Крим, м. Сімферополь
24. **Корчуков Валерій Олександрович** - голова Полтавської обласної організації ветеранів Афганістану, м. Полтава
25. **Гурський Олексій Георгійович** - голова комісії з питань поновлення прав реабілітованих Одеської обласної Ради, голова ради Одеської обласної організації ветеранів України, м. Одеса
26. **Карабулін Владислав Борисович** - зчіплювач вагонів Луганського локомотивного депо, м. Луганськ
27. **Бочарова Ірина Володимирівна** - начальник договірного відділу Запорізької фірми «Еско-Схід», м. Запоріжжя
28. **Баранов Юрій Володимирович** - аспірант Академії Служби безпеки України, м. Київ
29. **Іванов Володимир Михайлович** - заступник голови Луганської обласної держадміністрації, м. Луганськ
30. **Челишев Валентин Олександрович** - голова ради Луганської обласної організації ветеранів України, м. Луганськ
31. **Вайдич Федір Іванович** - голова Тернопільської обласної громадської організації «Спілка Чорнобиль», м. Тернопіль
32. **Ткаленко Микола Іванович** - завідувач кафедри філософії Харківського державного аграрного університету, голова ради Харківської обласної організації ветеранів України, м. Харків
33. **Попов Владислав Олександрович** - заступник начальника цеху № 9 відкритого акціонерного товариства «Укрхіменерго», Луганська область, м. Сєвєродонецьк
34. **Щербань Василь Петрович** - голова Дзержинського теркому профспілки працівників вугільної промисловості, Донецька область, м. Дзержинськ
35. **Воробйов Леонід Васильович** - пенсіонер, м. Харків
36. **Фролов Віктор Веніамінович** - диспетчер Миколаївської електромережі, м. Миколаїв
37. **Лигун Анатолій Михайлович** - голова Чернігівської обласної громадської організації «Спілка Чорнобиль», м. Чернігів
38. **Азаров Сергій Гнатович** - помічник директора Державної акціонерної енергопостачальної компанії «Вінницяобленерго», голова ради Вінницької обласної організації ветеранів України, м. Вінниця
39. **Козлов Іван Тимофійович** - голова Краснодонського теркому профспілки працівників вугільної промисловості, Луганська область, м. Краснодон
40. **Радукан Панас Петрович** - голова Одеської обласної спілки ветеранів Афганістану, м. Одеса
41. **Нікітін Євген Володимирович** - науковий співробітник Східно-Українського державного університету, м. Луганськ
42. **Федосєєв Петро Михайлович** - голова ради Одеського обласного добровільного товариства «Союз Чорнобиль», м. Одеса
43. **Іщенко Федір Калістратович** - перший заступник голови ради Організації ветеранів України, м. Київ
44. **Мосендз В'ячеслав Григорович** - голова Донецького теркому профспілки працівників вугільної промисловості, м. Донецьк
45. **Шатський Михайло Миколайович** - голова правління благодійного фонду «Свята Русь», м. Львів
46. **Подсольонов Євген Іванович** — голова Київської обласної організації Української спілки ветеранів Афганістану, Київська область, м. Біла Церква
47. **Беспалов Олександр Іванович** - голова ради Чернігівської обласної організації ветеранів України, м. Чернігів
48. **Соколов Олександр Володимирович** - начальник управління фізичної культури та спорту Чернігівської обласної держадміністрації, м. Чернігів
49. **Степанов Віктор Андрійович** - начальник управління з соціальних питань Міністерства вугільної промисловості України, м. Київ
50. **Галицький Микола Іванович** - голова правління -генеральний директор відкритого акціонерного товариства «Київський м'ясокомбінат», Миколаївська область, смт Мала Корениха
51. **Проценко Діна Йосипівна** - заступник голови ради Організації ветеранів України, голова Комітету ветеранів праці Організації ветеранів України, м. Київ
52. **Соловей Юрій Леонідович** - юрисконсульт фірми «Щит-Південь», м. Миколаїв
53. **Карпов Роман Петрович** - тимчасово не працює, м. Дніпропетровськ
54. **Лучко Василь Федорович** - голова Волинського теркому профспілки працівників вугільної промисловості, Волинська область, м. Нововолинськ
55. **Яценко Дмитро Петрович** - голова Київської обласної громадської організації «Союз Чорнобиль», Київська область, м. Ірпінь
56. **Хміль Іван Сергійович** - заступник голови ради Організації ветеранів України, голова Комітету ветеранів війни Організації ветеранів України, м. Київ
57. **Гринчак Валерій Іванович** - помічник голови правління, юрисконсульт закритого акціонерного товариства «Гелі-отроп», м. Київ
58. **Куликов Юрій Володимирович** - голова Торезького теркому профспілки працівників вугільної промисловості, Донецька область, м. Сніжне
59. **Войтов Володимир Васильович** - голова Вінницької обласної громадської організації «Союз Чорнобиль України», м. Вінниця
60. **Кучеренко Василь Маркович** - голова ради Черкаської обласної організації ветеранів України, м. Черкаси
61. **Зарудін Олег Вадимович** - завідувач Слободо-Селецької початкової школи Житомирського району Житомирської області, м. Житомир
62. **Матвєєв Юрій Миколайович** - пенсіонер, Полтавська область, м. Кременчук
63. **Натрус Олег Володимирович** - голова Єнакіївського теркому профспілки працівників вугільної промисловості, Донецька область, м. Єнакієве
64. **Болтенков Володимир Миколайович** - голова Черкаської обласної громадської організації «Союз Чорнобиль України», м. Черкаси
65. **Касьян Владислав Іванович** - перший заступник голови ради Дніпропетровської обласної організації ветеранів України, м. Дніпропетровськ
66. **Гураль Вадим Петрович** - голова Черкаської обласної організації Української спілки ветеранів Афганістану, м. Черкаси
67. **Геллер Олена Олександрівна** - молодший науковий співробітник Інституту гірничої механіки ім. М. М. Федорова, м. Донецьк
68. **Сіротюк Роман Павлович** - голова Красноармійського теркому профспілки працівників вугільної промисловості, Донецька область, м. Красноармійськ
69. **Даниленко Віктор Григорович** - голова виконкому Всеукраїнської громадської організації «Союз Чорнобиль України», м. Київ
70. **Бурак Петро Юхимович** - голова ради Львівської обласної організації ветеранів України, м. Львів
71. **Слободянюк Сергій Миколайович** - народний депутат України, м. Ужгород
72. **Малаков Олексій Володимирович** - кріпильник шахти ім. Героїв Космосу державної холдингової компанії «Павлоградвугілля», Дніпропетровська область, м. Павлоград
73. **Гайдар Георгій Євгенович** - голова профкому виробничого об'єднання «Донецьквуглезбагачення», м. Донецьк
74. **Шердець Іван Павлович** - командир в/ч 3025, м. Луганськ
75. **Пікуза Віктор Михайлович** - генеральний директор акціонерного товариства «Метафер», Дніпропетровська обл., Магдалинівський район, село Ковпаківка
76. **Березовський Володимир Опанасович** - голова Селідовського теркому профспілки працівників вугільної промисловості, Донецька область, м. Селідове
77. **Ромась Анатолій Максимович** - голова ради Івано-Франківської обласної організації ветеранів України, м. Івано-Франківськ
78. **Жибров Володимир Іванович** - оператор теплового пункту об'єднання «Луцьктеплокомуненерго», м. Луцьк
79. **Скобліков Микола Петрович** - пенсіонер, м. Харків
80. **Точилкін В'ячеслав Михайлович** - голова Дніпропетровського теркому проф-

спілки працівників вугільної промисловості, Дніпропетровська область, м. Павлоград

81. **Філіпець Іван Петрович** - голова ради Чернівецької обласної організації ветеранів України, м. Чернівці
82. **Алєксєйчик Віктор Юрійович** - заступник начальника Куп'янської митниці, Харківська область, м. Куп'янськ
83. **Мусихін Володимир Павлович** - генеральний директор видавництва газети «Совість», м. Львів
84. **Карпенко Володимир Гордійович** - голова ради Тернопільської обласної організації ветеранів України, м. Тернопіль
85. **Кирилішин Петро Андрійович** - головний спеціаліст відділу з гуманітарних питань Вінницької обласної держадміністрації, м. Вінниця
86. **Крючкова Надія Володимирівна** - лікар-бактеріолог медико-санітарної частини виробничого об'єднання «Чернігівський радіоприладний завод», м. Чернігів
87. **Артем'єв Петро Степанович** - заступник голови ради Полтавської обласної організації ветеранів України, м. Полтава
88. **Касьян Микола Степанович** - голова Дніпропетровського обласного об'єднання ветеранів Афганістану, м. Дніпропетровськ
89. **Волков Євген Сергійович** - конструктор Луганського енергозаводу, м. Луганськ
90. **Приходько Болеслав Платонович** - голова ради Севастопольської міської організації ветеранів України, м. Севастополь
91. **Новіков Сергій Ігорович** - голова Спілки ветеранів Афганістану м. Одеси, м. Одеса
92. **Бордунов Михайло Васильович** - начальник штабу Харківського аероклубу ім. Гризодубової, м. Харків
93. **Максименко Олексій Іванович** - заступник голови ради Київської міської організації ветеранів України, м. Київ
94. **Науменко Євген Володимирович** - директор малого підприємства «Космос», м. Миколаїв
95. **Ісаєв Алевтин Митрофанович** - пенсіонер, Сумська область, м. Тростянець
96. **Гришин Іван Михайлович** - голова Фастівської ради міської організації ветеранів України, Київська область, м. Фастів
97. **Лукін Євген Валентинович** - провідний спеціаліст Одеського державного медичного університету, Одеська область, Комінтернівський район, смт Чорноморське
98. **Федоренко Олександр Володимирович** - педагог-організатор Дзержинського районного комітету у справах молоді та спорту м. Харкова, м. Харків
99. **Шарафанов Микола Григорович** - перший заступник голови ради Миколаївської обласної організації ветеранів України, м. Миколаїв
100. **Калашник Ігор Миколайович** - генеральний директор колективного підприємства «Інтербуд», м. Черкаси
101. **Мартиненко Євген Іванович** - начальник сектора Київського науково-дослідного інституту «Квант», м. Київ
102. **Живова Анелля Олександрівна** - голова ради Малиновської районної організації ветеранів України м. Одеси, м. Одеса
103. **Атапін Ростислав В'ячеславович** - машиніст холодильних установок Запорізького титано-магнієвого комбінату, м. Запоріжжя
104. **Капітоненко Микола Іванович** - перший заступник голови ради Волинської обласної організації ветеранів України, м. Луцьк
105. **Акентьєв Олександр Іванович** - пенсіонер, м. Луганськ
106. **Галушко Василь Михайлович** - голова ради Оріхівської районної організації ветеранів України, Запорізька область, м. Оріхів
107. **Трухов Віктор Петрович** - художник Дніпропетровського художнього фонду, м. Дніпропетровськ
108. **Вертипорох Віктор Андрійович** - перший заступник голови ради Рівненської міської організації ветеранів України, м. Рівне
109. **Буканьова Валентина Анатоліївна** - педагог-організатор Дзержинського районного комітету у справах молоді та спорту м. Харкова, м. Харків
110. **Сорокін Віктор Григорович** - голова ради Ялтинської міської організації ветеранів України, Автономна Республіка Крим, м. Ялта
111. **Гусев Юрій Васильович** - директор клубу «ВФК-ВІНДІ», Палац культури «Арсенал», м. Київ
112. **Альохіна Маргарита Олексіївна** - старший науковий співробітник Інституту геології і геохімії горючих корисних копалин НАН України, м. Львів
113. **Ляшков В'ячеслав Сергійович** - голова правління Київської районної територіальної організації «Каскад» Одеської міської спілки ветеранів Афганістану, м. Одеса
114. **Федоровський Юлій Рудольфович** - аспірант Донецького державного університету, м. Донецьк
115. **Пудов Анатолій Володимирович** - директор Донецького професійно-технічного училища № 62, м. Донецьк
116. **Гриневич Сергій Вадимович** - голова Чернігівської міської спілки ветеранів Афганістану, м. Чернігів
117. **Папуга Олександр Дмитрович** - головний ревізор-інспектор Державної податкової адміністрації в Старосинявському районі Хмельницької області, Хмельницька область, смт Стара Синява.

Представник виборчого блоку політичних партій «Трудова Україна»
В. СІРОШТАН.

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від виборчого блоку політичних партій «Трудова Україна», створеного Українською партією справедливості та Громадянським конгресом України, відповідають вимогам пп. 5,6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

***

Згідно з вимогою п. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікуємо відомості про кандидатів у депутати від виборчого блоку політичних партій «Трудова Україна», створеного Українською партією справедливості та Громадянським конгресом України, які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата у депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посада (заняття), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1.	Герасимов Іван Олександрович	має	має	проживає	1921	голова ради Організації, ветеранів України, м.Київ	безпартійний	не має
2.	Базилюк Олександр Філімонович	має	має	проживає	1942	голова Громадянського конгресу України, м.Донецьк	член ГКУ	не має
3.	Червонописький Сергій Васильович	має	має	проживає	1957	голова Комітету у справах ветеранів війни та воєнних конфліктів в іноземних державах при Кабінеті міністрів України, голова Української партії справедливості, м.Київ	член УПС	не має
4.	Андреєв Юрій Борисович	має	має	проживає	1950	президент Всеукраїнської громадської організації «Союз Чорнобиль України», м.Київ	член УПС	не має
5.	Держак Віктор Васильович	має	має	проживає	1955	голова Центрального Комітету профспілки працівників вугільної промисловості України, м.Київ	безпартійний	не має

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Європейської конвенції про видачу правопорушників, 1957 рік, Додаткового протоколу 1975 року та Другого додаткового протоколу 1978 року до Конвенції

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Європейську конвенцію про видачу правопорушників, 1957 рік, Додатковий протокол 1975 року та Другий додатковий протокол 1978 року до Конвенції, підписані від імені України 29 травня 1997 року у м. Страсбурзі, ратифікувати з такими заявами і застереженнями:

1) до Конвенції:

а) до статті 1:

Україна залишає за собою право не здійснювати видачу, якщо особа, видача якої запитується, за станом здоров`я не може бути видана без шкоди її здоров`ю;

б) до пункту 1 статті 2:

Україна здійснюватиме видачу лише осіб, які вчинили злочини, що караються позбавленням волі на максимальний строк не менше одного року або більш суворим покаранням;

в) до статті 4:

видачу правопорушників за вчинення загальнокримінальних правопорушень, що також є військовими правопорушеннями, може бути здійснено Україною лише за умови, якщо особу, видача якої запитується, не буде піддано кримінальному переслідуванню за військовим правом або законом;

г) до підпунктів «а» і «b» пункту 1 статті 6:

Україна не видаватиме іншій державі громадян України.

Для цілей цієї Конвенції громадянином України вважається будь-яка особа, яка відповідно до законів України на час прийняття рішення про видачу є громадянином України;

д) до пункту 5 статті 21:

Україна дозволятиме транзитне перевезення через свою територію осіб, що видаються, на тих самих умовах, на яких вона здійснює видачу правопорушників;

е) до статті 23:

запит про видачу правопорушника та документи, які до нього додаються, мають надсилатися до України разом із перекладом на українську мову або на одну з офіційних мов Ради Європи, якщо вони не складені цими мовами;

2) до Додаткового протоколу 1975 року:

Україна заявляє, що хоч її законодавство і відповідає пунктам «а» та «b» і не містить положень, що суперечать пункту «с» статті 1 даного Протоколу, вона не приймає його главу І і залишає за собою право вирішувати відповідно до неї в кожній окремій справі задовольняти чи не задовольняти запит про видачу правопорушника.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про приєднання України до Європейської конвенції про видачу правопорушників, 1957 рік» (Відомості Верховної Ради України, 1995р., №31, ст.249).

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 16 січня 1998 року.
№ 43/98-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Європейської конвенції про взаємну допомогу у кримінальних справах, 1959 рік, та Додаткового протоколу 1978 року до Конвенції

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Європейську конвенцію про взаємну допомогу у кримінальних справах, 1959 рік, та Додатковий протокол 1978 року до Конвенції, підписані від імені України 29 травня 1997 року у м. Страсбурзі, ратифікувати з такими заявами і застереженнями до Конвенції:

1) до статті 2:

Україна також залишає за собою право не виконувати запит про подання допомоги, якщо:

а) є достатні підстави вважати, що він спрямований на переслідування, засудження або покарання особи за ознаками її раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками;

б) виконання запиту є несумісним з принципом «non bis in idem» («немає двох покарань за один злочин»);

в) запит стосується правопорушення, яке є предметом розслідування або судового розгляду в Україні;

2) до пункту 1 статті 5:

Україна виконуватиме судові доручення щодо обшуку або арешту майна за умови, передбаченої підпунктом «с» пункту 1 статті 5;

3) до пункту 3 статті 7:

повістка про виклик до суду обвинуваченої особи, яка перебуває на території України, повинна передаватися відповідним органам не пізніш як за 40 днів перед датою, встановленою для явки;

4) до пункту 2 статті 16:

прохання та документи, які до них додаються, мають надсилатися до України разом з перекладом на українську мову або на одну з офіційних мов Ради Європи, якщо вони не складені цими мовами;

5) до статті 24:

для цілей цієї Конвенції «судовими органами» України є: суди загальної юрисдикції, прокурори всіх рівнів, органи попереднього слідства.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про приєднання України до Європейської конвенції про взаємну допомогу у кримінальних справах, 1959 рік» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., №31, ст.246).

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 16 січня 1998 року.
№ 44/98-ВР.

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії № 72 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від партії «Реформи і порядок»

Центральна виборча комісія

Постанова

м. Київ № 72 18 грудня 1997 року

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі від партії «Реформи і порядок» по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула документи, подані партією «Реформи і порядок», і встановила, що документи, передбачені пунктами 1—10 частини 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього закону. На підставі частини 7 статті 3, пунктів 8—10 ст. 11, ст.24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія **постановляє**:

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від партії «Реформи і порядок» в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року (додається).
2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті «Голос України».
3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від партії «Реформи і порядок» по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.
Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

1. **Пинзеник Віктор Михайлович** — народний депутат України, член Комітету Верховної Ради України з питань фінансів та банківської діяльності, м. Київ
2. **Соболєв Сергій Владиславович** — народний депутат України, керівник депутатської групи «Реформи», м. Київ
3. **Лопата Анатолій Васильович** — генерал-полковник у відставці, м. Київ
4. **Поживанов Михайло Олександрович** — народний депутат України, міський голова Маріуполя, м. Маріуполь
5. **Терьохін Сергій Анатолійович** — народний депутат України, член Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності, м. Київ
6. **Сотников Олександр Миколайович** — генеральний директор відкритого акціонерного товариства «АвтоЗАЗ», м. Запоріжжя
7. **Доній Олександр Сергійович** — заступник директора Центру політичного аналізу і прогнозування, м. Київ
8. **Славов Микола Антонович** — народний депутат України, президент акціонерної судноплавної компанії «Укррічфлот», м. Київ
9. **Жир Олександр Олександрович** — народний депутат України, голова Комітету Верховної Ради України з питань законності і правопорядку, м. Київ
10. **Парашин Сергій Костянтинович** — генеральний директор Чорнобильської атомної електростанції, м. Славутич
11. **Жеваго Олег Валентинович** — президент фірми «Фінанси і кредит — Ріелті», м. Київ
12. **Трофименко Вадим Всеволодович** — голова ради інвестиційної компанії «АУІК», м. Запоріжжя
13. **Гринів Ігор Олексійович** — директор Українського фонду підтримки реформ, м. Київ
14. **Грабар Микола Федорович** — народний депутат України, член Комітету Верховної Ради України з питань законності і правопорядку, м. Київ
15. **Томенко Микола Володимирович** — завідувач кафедри політології Києво-Могилянської академії, м. Київ
16. **Васюник Іван Васильович** — директор Інституту реформ, м. Київ
17. **Кривицький Антон Федорович** — голова Луцької міської ради народних депутатів, м. Луцьк
18. **Пукшин Ігор Гелярович** — заступник міністра юстиції України, м. Київ
19. **Кривицький Григорій Михайлович** — генеральний директор фірми «Брайт», м. Сімферополь
20. **Ярема Олександр Йосипович** — голова громадської організації «Християнсько-демократична молодь України», м. Київ
21. **Ромовська Зореслава Василівна** — завідувач кафедри цивільного права Львівського державного університету ім. І. Франка, м. Львів
22. **Семерак Остап Михайлович** — консультант депутатської групи «Реформи» Верховної Ради України, м. Київ
23. **Воробйов Олександр Миколайович** — помічник-консультант народного депутата України, м. Суми
24. **Петрівний Василь Михайлович** — голова громадського фонду «Республіка», м. Луганськ
25. **Локшин Олександр Борисович** — президент Фонду створення вільної економічної зони «Азовье», м. Маріуполь
26. **Ковальчук Марина Віталіївна** — президент юридичної фірми «Київ-Хуст», депутат Київської ради, м. Київ
27. **Синютка Олег Михайлович** — голова правління акціонерного товариства «Прайд-Інвест», м. Івано-Франківськ
28. **Кайгер Валерій Йантанович** — голова німецького товариства «Відергебурт», м. Одеса
29. **П'ятак Валерій Альбертович** — заступник генерального директора Львівського інституту менеджменту, м. Львів
30. **Колосов Віталій Павлович** — перший заступник міського голови Маріуполя, м. Маріуполь
31. **Федик Павло Дмитрович** — проректор Інституту економіки і підприємництва, м. Тернопіль
32. **Розумний Максим Миколайович** — голова творчої асоціації «500», м. Київ
33. **Когут Ігор Олегович** — віце-президент Фонду сприяння розвитку політичної та правової культури, м. Київ
34. **Іванишин Іван Юрійович** — заступник директора Інституту реформ, м. Київ
35. **Діденко Ігор Миколайович** — голова ради фірми «Вікнопласт», м. Київ
36. **Рибчук Віктор Олександрович** — директор фірми «Геба», м. Київ
37. **Любович Юрій Васильович** — директор Кіровоградського музичного училища, м. Кіровоград
38. **Ржоткевич Віктор Леонідович** — голова ради Києво-Печерського акціонерного банку, м. Київ
39. **Ходневич Володимир Антонович** — луганський обласний військовий комісар, генерал-майор, м. Луганськ
40. **Вершковський Олександр Іванович** — віце-президент компанії «Еней», Чернігівська обл., м. Бобровиця
41. **Бондар Володимир Налькович** — провідний спеціаліст управління у справах сім'ї та молоді обласної державної адміністрації, м. Луцьк
42. **Мельник Василь Петрович** — заступник начальника управління «Укрдержресурссировина» Міністерства агропромислового комплексу, м. Київ
43. **Гайванович Іван Павлович** — аспірант Інституту літератури Національної академії наук України, м. Миколаїв
44. **Ватаманюк Світлана Федорівна** — викладач театрального інституту, м. Київ
45. **Базів Дмитро Петрович** — студент 5 курсу Інституту міжнародних відносин Київського університету ім. Т. Шевченка, м. Київ
46. **Крапліч Руслан Ростиславович** — директор міської соціальної служби молоді, м. Рівне
47. **Тоцький Володимир Іванович** — директор господарської асоціації «Контакт», м. Луганськ
48. **Ніколаєв Владислав Анатолійович** — виконавчий директор Запорізького регіонального представництва Українського фонду підтримки реформ, м. Запоріжжя
49. **Бриндак Петро Антонович** — юрист-консультант юридичної фірми «Київ-Хуст», м. Київ
50. **Фишко Євген Олександрович** — керівник лабораторії Інституту реформ, м. Київ
51. **Триморуш Степан Васильович** — голова координаційної ради концерну «Олександрія», м. Одеса
52. **Дацун Сергій Васильович** — головний бухгалтер відкритого акціонерного товариства «Хмельницькмолпром», м. Хмельницький
53. **Шведа Юрій Романович** — асистент кафедри політології Львівського державного університету ім. І. Франка, м. Львів
54. **Стасько Ростислав Богданович** — юрист благодійного фонду «Наш Станиславів», м. Івано-Франківськ
55. **Гончарук Валерій Петрович** — студент Київського університету ім. Т. Шевченка, Київська обл., с. Білогородка
56. **Зінченко Анатолій Миколайович** — керівник підприємства «Емікон», м. Суми
57. **Рекуш Ірина Володимирівна** — керівник регіонального представництва Центру міжнародних програм Міністерства охорони здоров'я України, м. Тернопіль
58. **Хавич Олег Михайлович** — фінансовий директор телерадіокомпанії «НБМ», м. Чернівці
59. **Туз Василь Степанович** — редактор рівненського обласного часопису «Дзвін», м. Рівне
60. **Говорецький Болеслав Броніславович** — голова Антимонопольного комітету по Хмельницькій області, м. Хмельницький
61. **Рапопорт Юрій Ілліч** — заступник головного редактора газети «Республіка Крим», м. Сімферополь
62. **Косовський Микола Адамович** — директор Шепетівського переробного комплексу, Хмельницька обл., м. Шепетівка
63. **Лич Олексій Васильович** — голова об'єднаного профспілкового комітету Чорнобильської атомної електростанції, Київська обл., м. Славутич
64. **Мандрика Віктор Полікарпович** — головний редактор газети «Флот України», м. Севастополь
65. **Косенюк Григорій Володимирович** — ректор Волинського інституту економіки та менеджменту, м. Луцьк
66. **Потапенко Іван Іванович** — директор малого приватного підприємства «Аркадія», м. Луганськ
67. **Романюк Анатолій Семенович** — доцент кафедри політології Львівського державного університету, м. Львів
68. **Остап'юк Мирослав Ярославович** — професор кафедри обліку Тернопільської академії народного господарства України, м. Тернопіль
69. **Шевчук Андрій Васильович** — помічник-консультант народного депутата України, м. Київ
70. **Хараджа Савва Петрович** — голова управління освіти міського виконавчого комітету Маріуполя, м. Маріуполь
71. **Буришин Федір Іванович** — завідувач відділення Хустської центральної районної лікарні, Ужгородська обл., м. Хуст
72. **Аніськов Сергій Миколайович** — студент Хмельницького технологічного університету «Поділля», м. Хмельницький
73. **Ткачук Володимир Михайлович** — директор Івано-Франківського обласного підприємства з торгівлі Міністерства освіти України, м. Івано-Франківськ
74. **Брич Василь Михайлович** — директор бізнес-центру «Технологія», м. Київ
75. **Павлов Євген Олександрович** — завідувач кафедри Східноукраїнського державного університету, м. Луганськ
76. **Устюжанин Ігор Ревович** — помічник керівника профспілки «Солідарність», м. Суми
77. **Пилипенко Віталій Володимирович** — директор фірми «Павлавіс», м. Одеса
78. **Туркевич Леонід Михайлович** — начальник діагностичного центру окружного військового шпиталю, головний рентгенолог Прикарпатського військового округу, м. Львів
79. **Боклаганич Наталія Антонівна** — заступник директора Хустського філіалу юридичної фірми «Київ-Хуст», Ужгородська обл., м. Хуст
80. **Тарасенко Володимир Андрійович** — головний інженер фірми «Спецбуд», м. Львів
81. **Топольник Олександр Вікторович** — заступник генерального директора акціонерного товариства «Львівенергоремонт», м. Львів
82. **Качмарський Ігор Володимирович** — ведучий ефіру «Радіо-Тернопіль», м. Тернопіль
83. **Полуйко Василь Юліанович** — президент фонду розвитку громадських організацій «Західноукраїнський ресурсний центр», м. Львів
84. **Марценюк Валерій Васильович** — начальник міського відділення державного казначейства, м. Хмельницький
85. **Мельничук Степан Васильович** — професор Чернівецького державного університету, м. Чернівці
86. **Артюшенко Ігор Пилипович** — президент загальноукраїнської громадсько-політичної газети «Столиця», м. Київ
87. **Сухоруков Віктор Костянтинович** — заступник головного редактора газети «Приазовский рабочий», м. Маріуполь
88. **Базів Петро Прокопович** — директор Севастопольського філіалу спільного підприємства «Дальсо-Пасіфік», м. Севастополь

89. **Легкоступ Ольга Валеріївна** — менеджер з рекламної діяльності газети «Жизнь», м. Донецьк
90. **Сербайло Михайло Андрійович** — юрист-адвокат Закарпатської асоціації адвокатів, Ужгородська обл., м. Хуст
91. **Демченко Геннадій Олексійович** — приватний підприємець, м. Луганськ
92. **Добрусєв Максим Юрійович** — директор з маркетингу видавництва «Олександрія», м. Одеса
93. **Берец Іван Іванович** — головний редактор газети «Закарпаття — Реформи і порядок», спеціальний кореспондент газети «Столиця», м. Ужгород
94. **Кириленко Юрій Степанович** — генеральний директор інвестиційної компанії «Укрінвест», м. Львів
95. **Зінченко Роман Арсенович** — віце-президент центру «Свободи слова», м. Київ
96. **Позняк Олександр Миколайович** — помічник адвоката, м. Сімферополь
97. **Олійник Олександр Віталійович** — директор Львівського регіонального фонду підтримки підприємництва, м. Львів
98. **Максимчук Олександр Володимирович** — голова правління акціонерного товариства «Перун», м. Львів
99. **Хомутов Володимир Миколайович** — заступник начальника служби безпеки закритого акціонерного товариства «Союзтрейдкомпані», м. Луганськ
100. **Моругін Сергій Вікторович** — експерт Українського фонду підтримки реформ, м. Київ
101. **Коваль Григорій Васильович** — заступник голови правління відкритого акціонерного товариства «Каравай», м. Луганськ
102. **Грабар Василь Васильович** — студент юридичного факультету Міжнародного науково-технічного університету, Ужгородська обл., м. Хуст
103. **Сохан Володимир Євгенович** — юрист юридичної фірми «Юріс», м. Івано-Франківськ
104. **Барсук Наталія Михайлівна** — провідний спеціаліст головного управління Державного казначейства України, м. Київ
105. **Омельченко Олег Володимирович** — заступник директора підприємства «Оборонекспорт», докторант Інституту національних відносин та політології Національної академії наук України, м. Київ
106. **Бебеш Ігор Олександрович** — пенсіонер Міністерства внутрішніх справ, м. Сімферополь
107. **Гірчак Ігор Ярославович** — студент Інституту економіки і підприємництва, м. Тернопіль
108. **Сварник Микола Іванович** — старший викладач Львівського державного інституту фізичної культури, м. Львів
109. **Пугач Олександр Миколайович** — виконавчий директор асоціації виробників і споживачів сірки «Сірка», Львівська обл., м. Ново-Яворівськ
110. **Ольховенко Володимир Миколайович** — заступник голови громадського фонду «Республіка», м. Луганськ
111. **Донець Олег Євгенович** — капітан підводного апарату науково-виробничого об'єднання «Маріекопром», м. Севастополь
112. **Загоруйко Андрій Вікторович** — студент Хмельницького інституту регіонального управління і права, м. Хмельницький
113. **Суржинський Анатолій Володимирович** — директор колективного сільськогосподарського підприємства «Україна», м. Луганськ
114. **Керничний Олександр Дмитрович** — генеральний директор фірми «Будтрансгаз», м. Запоріжжя
115. **Фокін Ігор Сергійович** — керуючий Волинською філією банку «Княжий», м. Луцьк
116. **Макаревич Тадей Тадейович** — доцент державного університету «Львівська політехніка», м. Львів
117. **Левусь Дмитро Анатолійович** — студент філософського факультету Київського університету ім. Т. Шевченка, м. Київ
118. **Парчевський Ігор Казимирович** — директор підприємства «Нова Агора», м. Львів
119. **Федоришин Микола Васильович** — президент рівненського творчого об'єднання «Коляда», м. Рівне
120. **Панасюк Олександр Іванович** — голова Луганської організації суспільної служби України, м. Луганськ
121. **Кириченко Катерина Федорівна** — член правління запорізької організації «Справедливість», м. Запоріжжя
122. **Нісімчук Андрій Сергійович** — завідувач кафедри педагогіки Волинського державного університету, м. Луцьк
123. **Суменко Богдан Володимирович** — студент філософського факультету, Київського університету ім. Т. Шевченка, Київська обл., м. Бровари
124. **Александрович Олег Любомирович** — студент економічного факультету Прикарпатського університету, м. Івано-Франківськ
125. **Касьяненко Денис Валерійович** — студент Запорізького державного університету, м. Запоріжжя
126. **Алфьоров В'ячеслав Віталійович** — президент акціонерного товариства закритого типу «Зовнішкомхліб», м. Луцьк
127. **Ключко Сергій Володимирович** — директор приватної фірми «Корал», Харківська обл., м. Дергачі
128. **Камінський Володимир Володимирович** — завідувач відділу соціальних питань тижневика «Вісник», м. Луцьк
129. **Полісаєв Олег Павлович** — проректор Тернопільського педагогічного університету, м. Тернопіль
130. **Фокін Сергій Сергійович** — директор підприємства «Фотоком», м. Луцьк
131. **Мангер Юрій Вікторович** — студент Українського державного морського технічного університету, м. Миколаїв
132. **Каннуніков Сергій Анатолійович** — рибовод Іванківського рибокомбінату, Київська обл., м. Іванків
133. **Човнодя Іван Іванович** — голова Рокосівської сільської ради, Закарпатська обл., Хустський район, с. Рокосово
134. **Подрядчикова Ірина Вікторівна** — студентка Миколаєвського філіалу Українського державного інституту культури, м. Миколаїв
135. **Братанов Олексій Валентинович** — викладач середньої школи №27, м. Чернівці
136. **Кучеровська Тетяна Валентинівна** — виконуючий обов'язки керівника інформаційно-аналітичної служби газети «Деловая неделя», м. Київ
137. **Матвієнко Олександр Андрійович** — студент Українського державного морського технічного університету, м. Миколаїв
138. **Запоріжський Дмитро Борисович** — студент Харківського автодорожнього інституту, м. Харків
139. **Касяндрук Олександр Петрович** — лікар Хмельницької міської поліклініки №4, м. Хмельницький
140. **Сидорак Ігор Іванович** — студент Харківського державного технічного університету будівництва і архітектури, м. Харків
141. **Гонтаршевський Микола Йосипович** — вчитель трудового навчання середньої школи № 325, м. Київ
142. **Тихонюк Василь Петрович** — заступник директора підприємства «АтаА», м. Хмельницький
143. **Дронь Віталій Сильвестрович** — аспірант Чернівецького державного університету, м. Чернівці
144. **Назаркевич Дмитро Дмитрович** — президент громадського об'єднання «Фонд відродження України», Львівська обл., м. Трускавець
145. **Бородовський Едуард Олександрович** — викладач педагогічного училища №1, м. Запоріжжя
146. **Соймик Христина Михайлівна** — начальник цеху відкритого акціонерного товариства «Хуст», Ужгородська обл., м. Хуст
147. **Давидова Наталя Павлівна** — інспектор виконавчого комітету Центрального району м. Сімферополя, м. Сімферополь
148. **Хімейчук Іван Сергійович** — організатор виховної роботи загальноосвітньої школи №18, м. Тернопіль
149. **Бегайль Анатолій Степанович** — аспірант Харківського державного медичного університету, м. Харків
150. **Кочерга Тетяна Василівна** — заступник начальника охоронної служби закритого акціонерного товариства «БАПС», Харківська обл., с. Вербівка
151. **Макаров Олексій Анатолійович** — студент Севастопольського державного технічного університету, м. Севастополь
152. **Тлусов Ігор Володимирович** — виконавчий директор фірми «Айсберг», м. Сімферополь
153. **Юркін Віктор Васильович** — викладач Української інженерно-педагогічної академії, Луганська обл., м. Стаханів
154. **Кудрон Іван Андрійович** — директор малого приватного підприємства, Закарпатська обл., с. Рокосово
155. **Букович Олена Юріївна** — бухгалтер-економіст підприємства «Хуст», Ужгородська обл., м. Хуст
156. **Буришин Олександр Федорович** — головний лікар дитячого санаторію «Байлово», Ужгородська обл., м. Хуст
157. **Грицишина Наталія Валентинівна** — юридичний консультант виконавчого комітету Центрального району м. Сімферополя, м. Сімферополь
158. **Черняк Віталій Васильович** — начальник відділу залізничних доріг акціонерного товариства «ТСО», м. Харків
159. **Росинський Олександр Володимирович** — директор підприємства «Автодомкомплект», м. Київ
160. **Сабат Володимир Степанович** — студент факультету менеджменту та маркетингу Дрогобицького державного педагогічного інституту, Львівська обл., м. Трускавець
161. **Дунайчик Віктор Петрович** — директор підприємства «Український сервіс нерухомості», м. Київ
162. **Санарський Ігор Георгійович** — директор підприємства «Фармація-М», м. Харків
163. **Богданов Сергій Іванович** — головний бухгалтер с. Водички Хмельницького району Хмельницької області, м. Хмельницький
164. **Дмитрів Ігор Степанович** — доцент кафедри філософії і історії Тернопільської академії народного господарства, м. Тернопіль
165. **Волков Геннадій Олександрович** — студент філософського факультету Київського університету ім. Т. Шевченка, м. Київ
166. **Ластівка Оделія Василівна** — декан факультету післядипломної освіти Київського торгово-економічного університету, м. Чернівці
167. **Степанов Микола Миколайович** — генеральний директор підприємства «Гаудеамус», м. Донецьк
168. **Яремчишин Ігор Богданович** — заступник директора підприємства «Галев•ЛТД», м. Львів
169. **Мартиросов Станіслав Вікторович** — вчитель середньої школи № 31, м. Миколаїв
170. **Шиханов Руслан Борисович** — аспірант Запорізького державного університету, м. Запоріжжя
171. **Мельник Ігор Володимирович** — заступник директора підприємства «Ірис Ко ЛТД», м. Львів
172. **Старух Олександр Васильович** — аспірант Запорізького державного університету, м. Запоріжжя
173. **Назар Ярослав Миколайович** — лікар-педіатр міської клінічної поліклініки № 5, м. Львів
174. **Шичкін Валентин Петрович** — провідний науковий спеціаліст Науково-дослідного інституту гематології та переливання крові, м. Львів
175. **Кумалагов Сергій Георгійович** — президент громадської організації «Молодий рух патріотів», м. Вугледар
176. **Помазов Анатолій Андрійович** — заступник директора з науки науково-виробничого об'єднання «Маріекопром», м. Севастополь
177. **Рогожкін Олександр Вікторович** — водій Українського фонду підтримки реформ, м. Київ
178. **Зінченко Віктор Анатолійович** — директор підприємства «Євробудсервіс», м. Суми
179. **Одінцов Микола Павлович** — заступник директора Слов'яносербського психоневрологічного інтернату, Луганська обл., м. Слов'яносербськ
180. **Мєх Володимир Федорович** — заступник директора професійно-технічного училища №7, м. Луганськ
181. **Зінченко Валерій Анатолійович** — генеральний директор підприємства «Емікон», м. Суми
182. **Чернов Михайло Павлович** — директор підприємства «Містсервіс», м. Луганськ
183. **Федоров Олександр Петрович** — військовий пенсіонер, м. Луганськ
184. **Вощаний Костянтин Михайлович** — викладач Луганського ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою, м. Луганськ
185. **Єнгаличев Сергій Олександрович** — директор підприємства «Алек-Сен», м. Одеса
186. **Лук'янюк Любов Афанасіївна** — начальник планово-економічного відділу заводу «Електрон», м. Запоріжжя
187. **Малаш Олеся Михайлівна** — літературний редактор журналу «Надзвичайна ситуація», м. Київ
188. **Коваль Василь Іванович** — закрійник ательє «Пошив одягу», м. Київ
189. **Моісеєнко Сергій Володимирович** — керівник відкритого акціонерного товариства «Інвестиційна компанія «Укр-кор-інвест», м. Луганськ
190. **Коноград Руслана Миколаївна** — бухгалтер приватного підприємства «Укртехноекспорт», м. Суми
191. **Середа Микола Миколайович** — голова Запорізької обласної асоціації фермерів, Запорізька обл., с. Приазовське

**Голова партії «Реформи і порядок»
В. ПИНЗЕНИК.**

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від партії «Реформи і порядок», відповідають вимогам п. п. 5, 6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

***

Згідно з вимогою п. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікуємо відомості про кандидатів у депутати від партії «Реформи і порядок», які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата у депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посада (заняття), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1.	Пинзеник Віктор Михайлович	має	має	проживає	1954	народний депутат України, член Комітету Верховної Ради України з питань фінансів та банківської діяльності, м. Київ	член «РіП»	не має
2.	Соболєв Сергій Владиславович	має	має	проживає	1961	народний депутат України, керівник депутатської групи «Реформи», м. Київ	член «РіП»	не має
3.	Лопата Анатолій Васильович	має	має	проживає	1940	генерал-полковник у відставці, м. Київ	безпартійний	не має
4.	Поживанов Михайло Олександрович	має	має	проживає	1960	народний депутат України, міський голова Маріуполя, м. Маріуполь	член «РіП»	не має
5.	Терьохін Сергій Анатолійович	має	має	проживає	1963	народний депутат України, член Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності, м. Київ	член «РіП»	не має

Затверджено постановою Центральної виборчої комісії № 74 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від виборчого блоку «Менше слів», утвореного Соціал-Національною партією України та Всеукраїнським політичним об'єднанням «Державна самостійність України»

Центральна виборча комісія

Постанова

м. Київ № 74 18 грудня 1997 р.

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку "Менше слів", утвореного Соціал-Національною партією України та Всеукраїнським політичним об'єднанням «Державна самостійність України» у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула документи, подані виборчим блоком «Менше слів», і встановила, що документи, передбачені пунктами 1—10 частини 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього закону.

Відповідно до пунктів 8, 10 частини 1 статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку "Менше слів" у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі (список додається).
2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку "Менше слів" у газеті «Голос України».
3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від виборчого блоку «Менше слів» до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

1. **Вансовська Людмила Василівна** — голова Всеукраїнського Комітету оборони прав людини, м. Київ
2. **Андрушків Ярослав Михайлович** — голова Соціал-Національної партії України, м. Львів
3. **Коваль Роман Миколайович** — голова Всеукраїнського політичного об'єднання «Державна самостійність України», м. Київ
4. **Калинець Ірина Онуфріївна** — письменниця, м. Львів
5. **Маринченко Василь Іванович** — координатор Координаційного центру Всеукраїнської спілки організацій багатодітних, м. Київ
6. **Куцин Олег Іванович** — майстер Тячівського заводу «Зеніт», голова Закарпатської обласної організації Всеукраїнського політичного об'єднання «Державна самостійність України», Закарпатська обл., м. Тячів
7. **Тягнибок Олег Ярославович** — уповноважений з питань організаційної роботи Соціал-Національної партії України, м. Львів
8. **Парубій Володимир Іванович** — заступник голови Львівської обласної ради народних депутатів з політико-правових питань, м. Львів
9. **Макулкін Володимир Олексійович** — генеральний директор товариства з обмеженою відповідальністю «Лінда», м. Київ
10. **Кокодиняк Ізяслав Петрович** — старший науковий співробітник Львівського державного медичного університету, голова Львівської міської організації Соціал-Національної партії України, м. Львів
11. **Парубій Андрій Володимирович** — уповноважений з питань розвитку нації Соціал-Національної партії України, м. Львів
12. **Вітів Анатолій Миколайович** — уповноважений з питань робітництва Соціал-Національної партії України, Львівська обл., Стрийський район, с. Любенці
13. **Захарук Володимир Миколайович** — начальник відділу комітету з приватизації, голова Рівненської обласної організації Всеукраїнського політичного об'єднання «Державна самостійність України», м. Рівне
14. **Пронюк Нестор Омелянович** — уповноважений з питань пропаганди і агітації Соціал-Національної партії України, м. Львів
15. **Вітів Олександр Миколайович** — механік зв'язку Львівської міської клінічної лікарні швидкої медичної допомоги, голова контрольно-ревізійної комісії Соціал-Національної партії України, м. Львів
16. **Семків Остап Іванович** — начальник управління житлово-комунального господарства Львівської обласної державної адміністрації, президент футбольного клубу «Карпати», м. Львів
17. **Мартинюк Леонтій Святославович** — керівник ідеологічного напряму Організації української молоді «Спадщина», м. Львів
18. **Величкович Микола Романович** — аспірант Львівського державного інституту фізичної культури, член Генеральної ради Товариства «Патріот України», м. Львів
19. **Микита Орест Тарасович** — керівник Центральної канцелярії Соціал-Національної партії України, м. Львів
20. **Радомський Антоній Всеволодович** — головний редактор газети «Соціал-Націоналіст», м. Львів
21. **Осадчук Алла Семенівна** — кореспондент газети «Незборима нація», голова Миколаївської обласної організації Всеукраїнського політичного об'єднання «Державна самостійність України», м. Миколаїв
22. **Свелеба Ярослав Богданович** — начальник штабу цивільної оборони Львівського заводу газової апаратури, м. Львів
23. **Будзик Петро Григорович** — торговий представник відкритого акціонерного товариства «Прилуки», голова Івано-Франківського обласного Товариства «Патріот України», м. Івано-Франківськ
24. **Міщенко Андрій Миколайович** — заступник директора приватного підприємства «Стимул-1», голова Франківської районної організації Соціал-Національної партії України, м. Львів
25. **Конський Віталій Віталійович** — заступник директора виробничо-комерційної фірми «Астав», голова Луцької міської організації Соціал-Національної партії України, м. Луцьк
26. **Халецький Станіслав Пилипович** — технічний директор газети «Незборима нація», голова Київської міської організації Всеукраїнського політичного об'єднання «Державна самостійність України», м. Київ
27. **Дикий Станіслав Семенович** — керівник прес-служби Соціал-Національної партії України, м. Львів
28. **Боднар Петро Олегович** — студент Львівського державного інституту фізичної культури, член Генеральної ради Товариства «Патріот України», Львівська обл., Жовківський район, м. Дубляни
29. **Легоняк Богдан Васильович** — завідувач філіалу «Холодний Яр» національного історико-культурного заповідника «Чигирин», Черкаська обл., с. Медведівка
30. **Янків Ігор Тарасович** — аспірант Львівського державного інституту фізичної культури, заступник голови Львівської обласної організації Соціал-Національної партії України, м. Львів
31. **Кайда Олексій Петрович** — спеціаліст з житлових питань виконкому Винниківської міської ради народних депутатів, керівник служби обліку кадрів Соціал-Національної партії України, м. Львів
32. **Черняков Валерій Вікторович** — інструктор Волинського об'єднання східних єдиноборств, голова Ковельської міської організації Соціал-Національної партії України, Волинська обл., м. Ковель
33. **Якимів Любомир Степанович** — директор Львівської середньої школи № 43, голова Личаківської районної організації Соціал-Національної партії України, м. Львів
34. **Вакула Євген Сергійович** — робітник державного підприємства «Чорноморський суднобудівний завод», м. Миколаїв
35. **Кацан Петро Андрійович** — тренер з шахів спортивного товариства «Україна», голова Червоноградської міської організації Соціал-Національної партії України, Львівська обл., м. Червоноград
36. **Федірко Василь Степанович** — столяр відкритого акціонерного товариства «Самбірський меблевий комбінат», голова Самбірської міської організації Соціал-Національної партії України, Львівська обл., м. Самбір
37. **Кириленко Павло Веніамінович** — студент Одеського державного університету, голова Одеської обласної організації Соціал-Національної партії України, м. Одеса
38. **Соловей Олег Ярославович** — головний інженер приватного підприємства «Житло-Сервіс», голова Галицької районної організації Соціал-Національної партії України, м. Львів
39. **Салій Богдан Теодозійович** — інспектор Студентського Братства, м. Львів
40. **Висоцький Олег Йосипович** — заступник директора львівської середньої школи № 54, голова Шевченківської районної організації Соціал-Національної партії України, м. Львів
41. **Кіцера Орест Степанович** — інженер депо Львів-Захід Львівської залізниці, голова Залізничної районної організації Соціал-Національної партії України, м. Львів
42. **Сабій Ігор Михайлович** — студент Подільської державної аграрно-технічної академії, голова Кам'янець-Подільської міської організації Соціал-Національної партії України, Хмельницька область, м. Кам'янець-Подільський
43. **Флюнт Остап Орестович** — директор приватного підприємства «Нафто-Тур», голова Бориславської міської організації Соціал-Національної партії України, Львівська область, м. Борислав
44. **Пелех Андрій Михайлович** — столяр Перемишлянської меблевої фабрики, голова Перемишлянської районної організації Соціал-Національної партії України, Львівська обл., м. Перемишляни

Голова Соціал-Національної партії України
Ярослав АНДРУШКІВ;
голова Всеукраїнського політичного об'єднання «Державна самостійність України»
Роман КОВАЛЬ.

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від виборчого округу «Менше слів», відповідають вимогам пп. 5, 6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

***

Згідно з вимогою п. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікуємо відомості про кандидатів у депутати від виборчого блоку "Менше слів", які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата у депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посада (заняття), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1.	Вансовська Людмила Василівна	має	має	проживає	1954	голова Всеукраїнського комітету оборони прав людини, м. Київ	безпартійна	не має
2.	Андрушків Ярослав Михайлович	має	має	проживає	1953	голова Соціал-Національної партії України, м. Львів	член СНПУ	не має
3.	Коваль Роман Миколайович	має	має	проживає	1959	голова Всеукраїнського політичного об'єднання «Державна самостійність України», м. Київ	член ДСУ	не має
4.	Калинець Ірина Онуфріївна	має	має	проживає	1940	письменниця, м. Львів	безпартійна	не має
5.	Маринченко Василь Іванович	має	має	проживає	1948	координатор Координаційного центру Всеукраїнської спілки організацій багатодітних, м. Київ	безпартійний	не має

Зареєстровано постановою Центральної виборчої комісії № 75 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Прогресивної соціалістичної партії України

Центральна виборча комісія

Постанова

г. Київ № 75 18 грудня 1997 р.

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України від Прогресивної соціалістичної партії України в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула документи, подані Прогресивною соціалістичною партією України, і встановила, що документи, передбачені частиною 7 статті 3 та частиною 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього закону.

Відповідно до пунктів 8, 10 статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від Прогресивної соціалістичної партії України у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі (додається).

2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України в газеті «Голос України».

3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від Прогресивної соціалістичної партії України до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

1. **Вітренко Наталія Михайлівна** — народний депутат України, Сумська обл., м. Конотоп
2. **Марченко Володимир Романович** — народний депутат України, Сумська обл., м. Ромни
3. **Чародєєв Олександр Васильович** — народний депутат України XII скликання, тимчасово непрацюючий, м. Київ
4. **Романчук Петро Миколайович** — майстер заводу АТС, Сумська обл., м. Ромни
5. **Савенко Михайло Михайлович** — лікар-кардіолог, працює за ліцензією, Запорізька обл., смт Веселе
6. **Задорожна Тетяна Андріївна** — керівник проекту Фонду державного майна України, м. Київ
7. **Малолітко Іван Федорович** — учитель школи ім. Сухомлинського, Кіровоградська обл., Онуфріївський р-н, с. Павлиш
8. **Квят Вячеслав Петрович** — голова наглядової ради акціонерного товариства «Прометей», Київська обл., м. Бориспіль
9. **Тихонов Сергій Андріанович** — генеральний директор закритого акціонерного товариства інвестиційно-фінансової компанії «Авіста», м. Київ
10. **Габер Микола Олександрович** — науковий співробітник Інституту зоології НАН України, м. Київ
11. **Сидорчук Михайло Юрійович** — помічник-консультант народного депутата України, м. Конотоп
12. **Лимар Наталія Олексіївна** — тимчасово не працює, Сумська обл., м. Ромни
13. **Стоженко Володимир Якович** — заступник директора видавництва «Харків», м. Харків
14. **Алексеєв Володимир Геннадійович** — народний депутат України, м. Харків
15. **Куньов Іван Павлович** — інженер полікліники № 4, м. Київ
16. **Безугла Людмила Яківна** — заступник директора Центру з усиновлення дітей, м. Київ
17. **Мазур Олена Анатоліївна** — головний спеціаліст Соціальної служби молоді, м. Луганськ
18. **Сасикін Борис Сергійович** — машиніст холодильних установок акціонерного товариства «Одеса», м. Одеса
19. **Кубов Віталій Іванович** — завідувач відділу Бориспільського міськвиконкому, м. Бориспіль
20. **Єрохін Олександр Вікторович** — начальник науково-технічного бюро технічного відділу, в/ч 21653, Сумська обл., м. Конотоп
21. **Матасов Рев Олександрович** — начальник відділення науково-дослідного інституту технології електротехнічної промисловості науково-виробничого підприємства «Ротор», м. Черкаси
22. **Омельяненко Володимир Ілліч** — лікар школи спортивної майстерності, м. Миколаїв
23. **Лузан Володимир Васильович** — викладач Київського геологорозвідувального технікуму, м. Київ
24. **Клипа Іван Іванович** — начальник управління механізації робіт, м. Харків
25. **Нечипайло Григорій Никифорович** — начальник управління Міськдержуправління, м. Вінниця
26. **Кордун Василь Іванович** — художній керівник операторського відділення кінофакультету Театрального інституту ім. Карпенка-Карого, м. Київ
27. **Янковська Людмила Олександрівна** — викладач музичної школи, Донецька обл., м. Шахтарськ
28. **Пустовойт Сергій Вітольдович** — майстер Таврійських водозабірних споруд, Херсонська обл., м. Таврійськ
29. **Андрейченко Лариса Григорівна** — медсестра обласної дитячої лікарні, м. Полтава
30. **Сібуряєв Віктор Григорович** — юрист приватної практики з ліцензії, Запорізька обл., смт Веселе
31. **Гаврась Сергій Петрович** — пенсіонер, Сумська обл., м. Ромни
32. **Шумлянська Наталія Василівна** — технічний робітник дитячої художньої школи № 1, м. Одеса
33. **Чаговець Борис Миколайович** — пенсіонер, Сумська обл., м. Охтирка
34. **Билинський Володимир Олексійович** — фельдшер районної лікарні, Сумська обл., м. Шостка
35. **Гопка Борис Іванович** — пенсіонер, м. Київ
36. **Рекуха Георгій Антонович** — пенсіонер, Сумська обл., м. Кролевець
37. **Башкатов Микола Олександрович** — головний спеціаліст Державного архіву, м. Луганськ
38. **Біркін В'ячеслав Васильович** — викладач педагогічного училища, Донецька обл., м. Шахтарськ
39. **Генов Сергій Олександрович** — директор акціонерного товариства «Техінмаш», Запорізька обл., м. Мелітополь
40. **Чухломин Юрій Павлович** — кур'єр акціонерного товариства «Прем'єр», м. Харків
41. **Фаталієв Шаміль Насір Огли** — майстер заводу «АвтоЗАЗ», м. Запоріжжя
42. **Буланюк Володимир Васильович** — безробітний, м. Вінниця
43. **Булгакова Надія Миколаївна** — майстер виробничо-торговельної фірми «Контур», Донецька обл., м. Мосніно-1
44. **Колеснікова Зоя Сергіївна** — головний спеціаліст охорони навколишнього середовища відкритого акціонерного товариства «Хвиля», Донецька обл., м. Горлівка
45. **Марченко Микола Васильович** — пенсіонер, Донецька обл., м. Новоазовськ
46. **Доля Анатолій Павлович** — безробітний, Сумська обл., м. Кролевець
47. **Бойко Віталій Петрович** — пенсіонер, м. Київ
48. **Марченко Ірина Вікторівна** — маляр заводу «Червоний металіст», Сумська обл., м. Конотоп
49. **Печурін Станіслав Дмитрович** — пенсіонер, Донецька обл., м. Новоазовськ
50. **Саєнко Валерій Васильович** — голова Комітету місцевого самоврядування 70 мікрорайону м. Миколаєва, м. Миколаїв
51. **Чумак Лідія Василівна** — головний бухгалтер товариства з обмеженою відповідальністю «Автодеталь-сервіс», м. Черкаси
52. **Овчаренко Володимир Олександрович** — водій відкритого акціонерного товариства «Агротехсервіс», Сумська обл., м. Ромни
53. **Єрохін Володимир Вікторович** — безробітний, Чернігівська обл., м. Бахмач
54. **Чаусов Едуард Петрович** — безробітний, м. Київ
55. **Шапар Петро Дмитрович** — пенсіонер, м. Київ
56. **Курюмов Павло Костянтинович** — пенсіонер, м. Київ
57. **Вінник Володимир Іванович** — головний енергетик відкритого акціонерного товариства «Каравай», м. Харків
58. **Кулик Анатолій Тихонович** — директор Асоціації інвалідів з дитинства і батьків дітей-інвалідів «Дитинство», м. Харків
59. **Матвієнко Василь Іванович** — інженер-технолог відкритого акціонерного товариства «Поліграфмаш», Сумська обл., м. Ромни
60. **Рябовин Анатолій Георгійович** — керівник художньої студії Будинку культури, м. Березань
61. **Гулий Леонід Володимирович** — головний механік Управління механізації робіт, м. Харків
62. **Вацко Федір Федорович** — безробітний, Запорізька обл., м. Токмак
63. **Кварта Наталія Андріївна** — головний механік комбінату хлібопродуктів, Сумська обл., м. Охтирка
64. **Базарова Людмила Костянтинівна** — складальниця акціонерного товариства «Нафтопроммаш», Сумська обл., м. Охтирка
65. **Качура Михайло Дмитрович** — заступник директора міського спортивно-оздоровчого комплексу, Київська обл., м. Бориспіль
66. **Химченко Тамара Дмитрівна** — контролер відділу технічного контролю станкобудівного заводу ім. Леніна, м. Луганськ
67. **Міногін Володимир Дмитрович** — пенсіонер, м. Київ
68. **Пасько Микола Макарович** — пенсіонер, м. Київ
69. **Коваленко Лора Василівна** — лікар міської санепідемстанції, м. Черкаси
70. **Нікольченко Едуард Антонович** — пенсіонер, м. Київ
71. **Щекін В'ячеслав Іванович** — старший комірник відкритого акціонерного товариства «Авторитет», м. Київ
72. **Ланчинський Павло Федорович** — головний механік пивзаводу, Сумська обл., м. Охтирка
73. **Сухлієнко Анатолій Ігнатович** — пенсіонер, Запорізька обл., м. Токмак
74. **Бондаренко Сергій Анатолійович** — робітник хлібокомбінату, Сумська обл., м. Охтирка
75. **Аверкін Анатолій Георгійович** — директор відкритого акціонерного товариства «Контракт», Сумська обл., м. Кролевець
76. **Моцар Галина Іванівна** — начальник планово-економічного відділу «Облагрошляхбуд», м. Черкаси
77. **Міхов Віктор Георгійович** — директор відкритого акціонерного товариства «Фарм», Луганська обл., м. Алчевськ
78. **Леонтьєв Володимир Олексійович** — тимчасово непрацюючий, Чернігівська обл., смт Срібне
79. **Галєєва Віра Акимівна** — пенсіонерка, м. Черкаси
80. **Струнюк Раїса Федорівна** — пенсіонерка, м. Донецьк
81. **Коржева Ірина Валеріївна** — контролер відділу технічного контролю виробничого об'єднання «Верстатобудівник», м. Луганськ
82. **Камишніков Іван Борисович** — пенсіонер, м. Харків
83. **Краснюк Валерій Дмитрович** — пенсіонер, м. Київ

Голова Прогресивної соціалістичної партії України Вітренко Наталія Михайлівна.

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Прогресивної соціалістичної партії України, відповідають вимогам пп. 5, 6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

* * *

Згідно з вимогою п. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікуємо відомості про кандидатів у депутати від Прогресивної соціалістичної партії України, які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата у депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посада (заняття), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1	Вітренко Наталія Михайлівна	має	Так	Проживає	1951	народний депутат України, м. Київ	Член ПСПУ	не має
2	Марченко Володимир Романович	має	Так	Проживає	1953	народний депутат України, м. Київ	Член ПСПУ	не має
3	Чародєєв Олександр Васильович	має	Так	Проживає	1955	тимчасово не працює, м. Київ	безпартійний	не має
4	Романчук Петро Миколайович	має	Так	Проживає	1957	Майстер заводу АТС, Сумська обл., м. Ромни	Член ПСПУ	не має
5	Савенко Михайло Михайлович	має	Так	Проживає	1949	лікар-кардіолог, працює за ліцензією, Запорізька обл., с. Веселе	Член ПСПУ	не має

Зареєстровано постановою Центральної виборчої комісії № 77 від 18 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Всеукраїнської партії жіночих ініціатив

Центральна виборча комісія

Постанова

г. Київ № 77 18 грудня 1997 р.

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України від Всеукраїнської партії жіночих ініціатив у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула документи, подані Всеукраїнською партією жіночих ініціатив, і встановила, що документи, передбачені пунктами 1—10 частини 1 статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього закону.

Відповідно до пунктів 8, 10 частини 1 статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України» Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від Всеукраїнської партії жіночих ініціатив в багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі (список додається).
2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати України від Всеукраїнської партії жіночих ініціатив в газеті «Голос України».
3. Надіслати список кандидатів у народні депутати України від Всеукраїнської партії жіночих ініціатив до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.
Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

1. **Даценко Валентина Юхимівна** — заступник голови правління відкритого акціонерного товариства «Харківнафтопродукт», м. Харків
2. **Доброскок Олександр Іванович** — заступник директора товариства з обмеженою відповідальністю «Олімпія», Харківська обл., м. Дергачі
3. **Задоренко Валентин Володимирович** — перший заступник голови правління відкритого акціонерного товариства «Харківнафтопродукт», м. Харків
4. **Соколецька Клавдія Михайлівна** — президент адвокатської фірми «Зовнішюрсервіс», м. Одеса
5. **Гурова Капітоліна Дмитрівна** — ректор Харківського бізнес-коледжу, м. Харків
6. **Максимович Любов Володимирівна** — завідувач інкубатор-центру технопарку Державного університету «Львівська політехніка», м. Львів
7. **Арабулі Ольга Геннадіївна** — тимчасово не працює, м. Дніпропетровськ
8. **Горова Людмила Олександрівна** — тимчасово не працює, м. Дніпропетровськ
9. **Сагайдачна Майя Дмитрівна** — бухгалтер, радник з економічних питань товариства з обмеженою відповідальністю «Каравела С», м. Рівне
10. **Конева Людмила Володимирівна** — головний лікар стоматологічної поліклініки № 1, м. Харків
11. **Єгорова Марина Гургенівна** — редактор редакційно-видавничого відділу Дніпропетровського державного університету, м. Дніпропетровськ
12. **Білориха Тетяна Леонідівна** — директор Фонду культури та милосердя «Арт-Радон», м. Донецьк
13. **Мирошниченко Олена Анатоліївна** — викладач кафедри психології Житомирського державного педагогічного інституту, м. Житомир
14. **Камінська Елеонора Юріївна** — домогосподарка, м. Одеса
15. **Лико Дарія Василівна** — професор Української державної академії інженерів водного господарства, м. Рівне
16. **Чирва Лідія Володимирівна** — директор малого приватного підприємства «Чирва», м. Суми
17. **Махрова Людмила Василівна** — директор малого приватного підприємства «ЛВМ», м. Дніпропетровськ
18. **Сакевич Наталія Володимирівна** — викладач дитячої музичної школи № 12, м. Дніпропетровськ
19. **Вєльдяєва Тамара Миколаївна** — адвокат юридичної фірми «Дельта», м. Одеса
20. **Терещенко Валентина Іллівна** — завідувач групи Інституту «Дніпроцивільпроект», м. Дніпропетровськ
21. **Сорока Тетяна Євгенівна** — начальник відділу кадрів малого приватного підприємства «Елада», м. Дніпропетровськ
22. **Кошева Тереза Іванівна** — адвокат юридичної фірми «Дельта», м. Одеса
23. **Чапчай Юрій Миколайович** — юрист-консультант юридичної фірми «Дельта», м. Одеса
24. **Бадерна Людмила Володимирівна** — юрист-консультант юридичної фірми «Дельта», м. Одеса
25. **Недошитко Зоя Петрівна** — юрист-консультант юридичної фірми «Дельта», м. Одеса
26. **Ліньков Сергій Олексійович** — заступник директора виробничо-комерційної фірми «Антикор», м. Одеса
27. **Берестенко Володимир Васильович** — директор охоронного бюро «KS», м. Одеса

Голова Всеукраїнської партії жіночих ініціатив Валентина Юхимівна ДАЦЕНКО.

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Всеукраїнської партії жіночих ініціатив, відповідають вимогам п. п. 5, 6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

* * *

Згідно з вимогою п. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікуємо відомості про кандидатів у депутати від Всеукраїнської партії жіночих ініціатив, які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата у депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посада (заняття), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1	Даценко Валентина Юхимівна	має	Так	Проживає	1947	заступник голови правління відкритого акціонерного товариства «Харківнафтопродукт», м. Харків	Член Всеукраїнської партії жіночих ініціатив	не має
2	Доброскок Олександр Іванович	має	Так	Проживає	1959	заступник директора товариства з обмеженою відповідальністю «Олімпія», Харківська обл., м. Дергачі	Член Всеукраїнської партії жіночих ініціатив	не має
3	Задоренко Валентин Володимирович	має	Так	Проживає	1950	перший заступник голови правління відкритого акціонерного товариства «Харківнафтопродукт», м. Харків	Член Всеукраїнської партії жіночих ініціатив	не має
4	Соколецька Клавдія Михайлівна	має	Так	Проживає	1950	президент адвокатської фірми «Зовнішюрсервіс», м. Одеса	Член Всеукраїнської партії жіночих ініціатив	не має
5	Гурова Капітоліна Дмитрівна	має	Так	Проживає	1940	ректор Харківського бізнес-коледжу, м. Харків	Член Всеукраїнської партії жіночих ініціатив	не має

СІЧЕНЬ — МІСЯЦЬ ЗВІТІВ, ЗВІТУЮТЬ УСІ. СУДДІ — НЕ ВИНЯТОК

У 1997 році судами України розглянуто понад 1,5 млн. справ, що на 9 % більше, ніж у 1996 році. Засуджено 237,8 тис. осіб (удвічі більше, ніж п'ять років тому). Відносно 1331 засудженого скасовано вироки за м'якістю покарання. 3322 засудженим пом'якшено покарання без перекваліфікації злочину. Винесено 3156 окремих ухвал про порушення законності під час провадження дізнання і попереднього розслідування. Закінчено провадженням понад 700 тис. цивільних справ. Розглянуто близько 400 тис. справ про адміністративні правопорушення.

Наведені цифри було оголошено головою Верховного суду України Віталієм Бойком на спільному засіданні Президії Верховного суду України і Ради суддів України, яке нещодавно відбулося в Києві. Проведення таких заходів у практиці Верховного суду України вже стало традиційним. Головна мета засідання — обговорення питань діяльності судівських установ в 1997 році, визначення шляхів підвищення ефективності правосуддя, розв'язання проблем фінансування і незалежності судів.

Підсумовуючи, В. Бойко зазначив, що суди сьогодні спроможні в повній мірі виконувати вимоги, закладені в Конституції нашої держави. Але, на жаль, за останні два роки законодавець не прийняв жодного акта, що був би спрямований на реформацію судової системи. Конституція України надає можливість провести реформу судової системи протягом 5 років, два з них уже минуло. Реформувати судову систему не так просто, це надзвичайно складний процес.

Обговорення питань діяльності судів стало напруженішим, коли на трибуну вийшли голова Ради суддів України Микола Дрига, голови деяких обласних судів України, перший заступник голови Верховного суду України Володимир Стефанюк.

Судівська незалежність — це не особистий привілей суддів, зазначалося у їхніх виступах, а засіб захисту прав і свобод громадянина. Належне правосуддя може бути здійснено за нормального матеріально-технічного, фінансового та кадрового забезпечення.

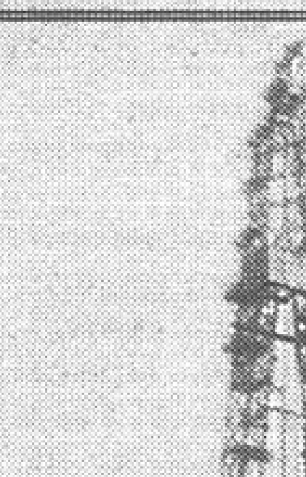
В бюджеті 1998 року для судів відведено майже 113 млн. грн., а це лише 55 % від реальних потреб і, одночасно, порушення норм Конституції України, в якій встановлено, що держава забезпечує фінансування та належні умови для функціонування судів і діяльності суддів. Проект бюджету розробляється виконавчою владою, приймається —законодавчою, без участі судової. Яка ж тут незалежність судової гілки влади від інших? Саме тому висувалася пропозиція щодо створення у Верховній Раді України свого, суддівського, лобі для розв'язання проблем судів.

Перепало «на горіхи» всім: виконавчій, законодавчій владі й окремим особам. Хоча більшість суддів були вдячні новому міністрові юстиції Сузані Станік за її діяльність, але ж таки звинуватили міністерство в тому, що воно намагається впливати на незалежність суду шляхом збирання статистичної звітності щодо відправлення правосуддя, кадрових призначень та ін. На це міністр дипломатично заявила, що не відповідатиме на конкретні зауваження доповідачів на адресу мін'юсту (мабуть, не те місце і не той час), а загалом дала зрозуміти, що мін'юст не впливатиме на незалежність правосуддя, головне — це захист прав і свобод громадян, розв'язання проблем правосуддя спільними зусиллями.

Дай-то Боже, щоб так і було.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Енергозбереження

Чи відкриється «друге дихання» у старої Шебелинки?

***Д**ЕФІЦИТ енергоресурсів у цілому і природного газу зокрема — одна з найгостріших проблем вітчизняної економіки. Нинішня потреба промисловості та комунального господарства країни в газі становить близько 90 мільярдів кубічних метрів за рік. Цифра за європейськими мірками величезна. В той же час на вітчизняних промислах видобувають не більш як шосту частину цього необхідного мінімуму. І з кожним роком обсяги місцевого видобутку падають. Але ж лише чверть століття тому, пригадує генеральний директор підприємства «Шебелинкагазпром» Валентин Горбенко, Україна славилася не тільки найкращими в світі чорноземами, а й невичерпними, як тоді здавалося, запасами своїх надр.*

У шістдесяті, на початку сімдесятих Шебелинське родовище давало не менш як тридцять відсотків загальносоюзного видобутку газу, майже 70 відсотків від усього газовидобутку України.

Здається, що ті благодатні часи назавжди канули в Лету. Якщо на той час тільки на Шебелинському родовищі видобували більш як 30 мільярдів кубічних метрів газу за рік, то тепер увесь газовидобуток підприємств «Укргазпрому» становить лише близько половини цієї кількості. І хоча Шебелинське родовище і нині вважається найбільшим у країні, торік тут було видобуто лише 5,5 мільярда кубометрів газу. А в подальшому, якщо не буде введено в дію нові газовидобувні потужності, доля Шебелинки стане ще невдаліша. За найобережнішими прогнозами фахівців, щорічне падіння обсягів видобутку становитиме близько половини мільярда кубометрів.

Чи означає це, що в наступне тисячоліття незалежна Україна може ввійти цілком залежною від імпорту цієї енергетичної сировини? Ситуація, що склалася в газовидобувному комплексі країни, приводить саме до такого сумного висновку. Для врятування галузі потрібні термінові й кардинальні заходи. Але зайнятися цим нема кому і ніколи. То відставки кабмінів, то вибори, то латання бюджетних дірок. Ось і не помітили, як зарізали курку, яка несла золоті яйця.

За 42 роки нераціональної та безпечної експлуатації Шебелинського родовища його поверхневі горизонти майже цілком виснажилися.

Проте за результатами геологічної розвідки в цьому районі, як, утім, і в багатьох інших, мають бути ще дуже значні нафтогазові запаси, можливо, навіть більші за відкриті раніше. Але знаходяться вони на глибинах, що майже недосяжні для вітчизняної технології видобутку. Нині на підприємстві закладено дві свердловини на проектну глибину 5,5 тисячі метрів та одна — 7 тисяч метрів. Але навіть якщо буровикам з допомогою дідівського методу вдасться досягти цих глибин, то підняти на поверхню землі високотемпературні озера газу чи нафти буде надто проблематично. Для цього потрібне надійне сучасне обладнання, яке мають лише західні нафтогазові компанії.

Перші спроби «Укргазпрому» домовитися влітку минулого року із зарубіжними партнерами ні до чого не призвели. Інвестори пропонували не найсучасніше обладнання, а просили за нього дуже дорого — половину акцій харківського підприємства.

Є ще один шлях розв'язання цієї проблеми — націлити на виконання цього завдання рідну науку та виробництво. Теоретично це нам, як то кажуть, під силу. А практично в зруйнованому науково-промисловому комплексі за зливденного його фінансування створити найскладніші сучасні технології, а тим паче втілити їх у реальне обладнання, — майже неможливо. Але навіть якщо на винахід цього «велосипеда» буде виділено гроші, реальну віддачу від них матимемо лише через роки, коли не десятиліття. До речі, захоплюво викладена на папері національна програма з розвитку нафтогазової галузі до 2010 року щодо виготовлення високоефективного обладнання, за словами головного інженера підприємства «Шебелинкагазпром» Миколи Фещенка, виконується абияк, а якщо бути об'єктивним —не виконується взагалі. То що залишається? Вихід із замкненого кола може бути знайдений тільки з допомогою власних інвестицій. Адже в усьому світі нафтогазові компанії вважаються одними з найвигідніших підприємств для вкладання капіталу. Але державна інвестиційна політика поки що така, що потенційні інвестори не ризикують мати з нею справу. Ось і виходить, що харківська область та багато інших регіонів країни буквально сидять на нафтогазових озерах і водночас змушені блукати по світу з простягненою рукою у пошуках енергоносіїв.

Микола КОСИЙ.

Харківська область.

Спонсор лотереї «ГУ»

Виграні меблі отримали вдома

Ветерани війни та праці Василь і Поліна Манжули, які мешкають у Луцьку, — наші постійні читачі з виходу першого номера у світ. І весь цей час брали участь у розіграші лотереї «Голосу України».

— Хоча нам довго не щастило на виграш, але вірили, що він таки буде, — зізнався Василь Михайлович, коли ми зустрілися. — І ось приємний сюрприз — виграли плетені меблі з лози.

Такому виграшу можна тільки радіти! Але з Луцька до Ковеля, де знаходиться акціонерне лісогосподарське товариство «Тур», що спонсорує ці чудові меблі, кілометрів сімдесят буде. Далеченько їхати людям похилого віку.

Та коли директор підприємства Віталій Полухтович довідався про труднощі Манжулів, зразу сказав:

«Не має жодної проблеми, завеземо людям їхні виграш».

Що і було зроблено особисто начальником відділу збуту і постачання підприємства «Тур» Сергієм Андросюком.

Стіл і стільчики розставили у вітальні. Поліна Миколаївна пригостила нас чаєм. І за оригінальним столиком, лоза якого пахла луговими травами, подружжя пригадувало свою молодість...

«Хоч мені вже сімдесят п'ять років, але працюю, — сказав Василь Михайлович. — без роботи важко, з людьми якось веселіше. А «Голос України» ми з дружиною завжди читаємо разом. Кращої газети для нас немає».

Богдан БЕРЕКЕТА.

Реклама

Хроніка. Факти. Події

● Токіо

Чи будуть зміни в Японії?

Верховний комісар ООН з прав людини Мері Робінсон під час зустрічі з міністром закордонних справ Японії Кейдзо Обуті закликала Токіо якомога швидше ратифікувати низку міжнародних угод у галузі прав людини, зокрема і про скасування смертної кари. Серед провідних держав Заходу від смертної кари не відмовилися тільки США та Японія.

● Лондон

Госпіталізовано королеву-мати

Мати королеви Великобританії Єлизавети II було доставлено в неділю ввечері до однієї з лондонських лікарень. Їй успішно було зроблено операцію на лівому стегні, яке королева-мати зламала у вихідні: зараз 97-річна пацієнтка почувається нормально.

● Сантьяго

Ще раз про Піночета

Верховний суд Чилі розглядає запит іспанського судді Мануеля Гарсії Кастельона про надання допомоги в розслідуванні злочинів диктатури Піночета. Цей суддя з'ясовує обставини, за яких іспанські громадяни загинули чи зникли безвісти в Чилі. У Сантьяго вже оголосили, що Чилі не визнають юрисдикції іспанського судді, однак поважають представників юстиції будь-якої країни світу, тому в разі позитивного рішення Верховного суду Гарсії Кастельону буде надано всю інформацію.

● Тайбей

Умови опального острова

Президент Тайваню Лі Денхуей висловив готовність відвідати материковий Китай і провести зустріч із головою КНР Цзянь Цземінем, але за умови, що його запросять до Пекіна як представника Республіки Китай. Відомо, що КНР вважає Тайвань своєю провінцією. Острів також виступає за об'єднану китайську державу, але з двома політико-економічними системами: комуністичною — у Китайській Народній Республіці і капіталістичною — у Республіці Китай.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, спеціальний кореспондент «ГУ» (зі Страсбурга)

Страчувати не можна. Помилуйте!

(Початок на 1-й стор.).

Ну а нас насамперед цікавить, чи не буде призупинено повноваження української делегації через те, що не запроваджено мораторій на виконання смертних вироків? Новопризначений постійний представник України у Раді Європи Олександр Купчишин в інтерв'ю кореспондентові «ГУ» зазначив, що, на його думку, радикальне (тобто негативне для нас) рішення Парламентської Асамблеї було б несправедливим: адже нещодавно Президент Кучма в офіційному листі до ПАРЄ заявив, що з березня минулого року жодної страти в Україні не відбулося. Отож фактично мораторій існує. З іншого боку, вважає дипломат, за будь-якого розвитку нинішньої ситуації тим, від кого залежало виконання взятих Україною при вступі до РЄ зобов'язань, слід зробити певні висновки і не забувати, що крім внутрішньополітичних суперечок є ще й престиж держави. А голова робочої групи української асоціації «Міжнародна амністія» Дмитро Гройсман заявив: «Якщо українську делегацію відсторонять від роботи в сесії ПАРЄ, то доля більш як 200 в'язнів, яким винесено смертний вирок, буде під наглядом нашої організації».

Постійна делегація Верховної Ради прибула до Страсбурга в дещо неповному складі (через фінансові проблеми), але на чолі зі своїм керівником, головою Комітету у міжнародних справах та зв'язках з СНД Борисом Олійником. Також приїхала і міністр юстиції України Сюзанна Станік, котра має на меті зустрітися з керівництвом Ради Європи.

Яким буде рішення Асамблеї щодо повноважень української делегації на сесії? Це стане відомо сьогодні у першій половині дня. Президент Парламентської Асамблеї Ради Європи Лені Фішер на своїй вступній прес-конференції була досить обережною і чітких прогнозів не робила. Водночас пані Фішер зазначила: «Не треба забувати, що Україна вже підписала Протокол № 6 Конвенції із захисту прав людини» (в ньому передбачено скасування смертної кари). Також президент ПАРЄ наголосила, що дискусію з українського питання «слід проводити обережно». Отже сподіваємося на краще.

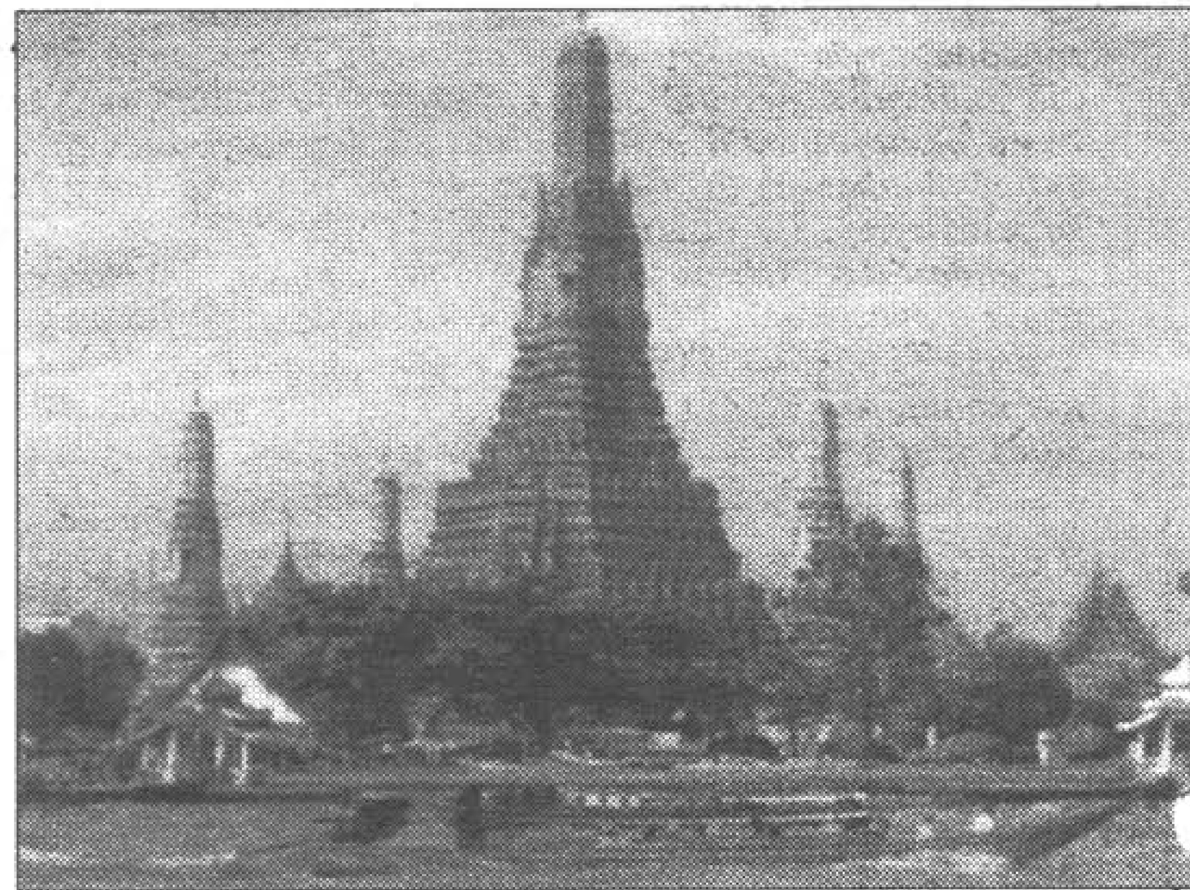
Здавайте ваше золото

***О**ТОЖ, «велика сімка» вирішила, що з фінансовою кризою в Азіатсько-Тихоокеанському регіоні час щось робити. Дестабілізація на фондових ринках цього регіону почала викликати побоювання ще влітку минулого року. Але нині ситуація погіршилася і суттєво впливає на фінансову стабільність фактично всіх країн, що мають справу з державами АТР.*

22—24 лютого у Лондоні відбудеться нарада «великої сімки» на рівні міністрів праці та зайнятості, а також міністрів фінансів. А у квітні, мабуть, цю проблему обговорюватимуть і глави держав. Треба розв'язати настільки важливі питання, що на квітневий саміт Росію, котра останнім часом брала участь в усіх таких зустрічах, навіть не запрошують. Судячи з усього, державам—членам «великої сімки» доведеться розщедритися.

Хоча навряд чи фінансова допомога ззовні істотно допоможе країнам, що постраждали від кризи. Уже сьогодні представники Міжнародного валютного фонду відкрито кажуть, що держави АТР дуже довго жили невідповідно до своїх достатків. І нині вони зіткнулися з необхідністю реформувати національну економіку, можливо, навіть використовуючи непопулярні заходи. І це особливо важко пережити, тобто перетерпіти, звичайним громадянам. Адже ще рік тому ніхто не знав—не відав, що «азіатські тигри» зашкутильгають.

Першою на непопулярні заходи зважилася Південна Корея. Недавно обраний президент країни Кім Те Чжун уже офіційно заявив, що Південна Корея має намір виконати всі вимоги МВФ, необхідні для одержання 8-мільярдного (у доларах США) кредиту. За словами директора-розпорядника МВФ Мішеля Камдессю, слід почати перебудову структури промисловості, запровадити комплекс заходів соціального захисту для тих, хто буде без роботи. Він наголосив: «Необхідно, щоб уряд, профспілки і підприємці регулярно зустрічалися й обговорювали те, що відбувається в економіці і що мусимо змінити, щоб зробити південнокорейську економіку конкурентоспроможнішою і пристосованішою до змін у світі». А також розподілити вагу ноші: урядові — урізати бюджет, акціонерам — втратити свою частку капіталу внаслідок закриття підприємств, а менеджерам — позбутися роботи за погане керівництво.

Однак пересічні громадяни все ж стурбовані: головний тягар лягає на їхні плечі. І в країні вже очікують на страйки і демонстрації. Міністерство внутрішніх справ Південної Кореї навіть провело спеціально нараду робочої внутрівідомчої комісії з боротьби з тероризмом. Саме цій комісії доручено відвернути «провокації сумнівних елементів», що «в умовах подолання країною серйозної економічної кризи» спробують організувати соціальні заворушення.

До речі, на допомогу силових структур розраховують і в іншій країні регіону — Таїланді. Військовики цієї країни закликали до проведення загальнонаціональної кампанії з добровільного здавання населенням золота і діамантів (на такий заклик уряду вже відгукнулися громадяни Південної Кореї). Збирання коштів почнеться 25 січня і триватиме 9 днів. Розраховують, що пощастить зібрати щонайменше одну тонну золота, котре потім продадуть за кордон, а одержані кошти використають для стабілізації ринку країни. Найімовірніше, так і станеться: якщо закликають військовики — ліпше з ними погодитися...

Свої ліки для хворої економіки винаходять і в інших країнах АТР. Та головне, з чим погоджуються в більшості країн, — не можна допустити, щоб криза стала затяжною. Адже є і негативні приклади, що підганяють і вчать. А за такими прикладами далеко ходити не треба.

Наталя РІЗНИК.

Леонід КУЧМА: «Ми трошки нагадуємо зоопарк», або Справа не в географії, а в політиці

(Початок на 1-й стор.)

Тему «Громадянське суспільство — надія об'єднаної Європи», як і годиться, запропонував господар. До речі, вперше в Словаччині водночас зібралося стільки європейських президентів. Та оскільки тема аж надто глобальна, щоб протягом кількох годин вдалося виробити спільні рецепти, які можна застосувати в усіх цих країнах, то глави держав обмежилися розповідями про розвиток громадянського суспільства у них і трошки подискутували.

«Усі наголошували: необхідно, щоб був зв'язок демократичних процесів з ринковими, — сказав перший заступник міністра закордонних справ Антон Бутейко, розповідаючи про що йшлося за зачиненими дверима. — ***Чи загалом можливий нормальний розвиток громадянського суспільства без ринкових перетворень, і навпаки? І як зробити, щоб нове суспільство якнайкраще вплинуло на життя громадян***».

Під час спільної прес-конференції усі президенти наголошували на важливості цієї проблеми і розповідали про досягнення, які вже мають їхні держави. Єдиний, хто взяв іншу ноту, був Леонід КУЧМА.

«Процес побудови громадянського суспільства у нашій державі триває болісно, — заявив він. — Причини зрозумілі: якщо інші постсоціалістичні країни в Центральній Європі за комуністичного режиму жили близько 40 років, то Україна більш як сорок... Ми трошки нагадуємо зоопарк. Колись жили в неволі, нам давали порівну їжі, води, мали дах над головою. І людині не треба було виявляти ініціативу — про все подбає держава». На думку Президента України, нині громадяни нашої країни пасивні, очікують, що їхні проблеми розв'яже держава. А натомість можна було б виявити ініціативу, створити громадські організації, які б допомогли тим, хто опинився у скруті.

Але я, громадянка України, маю великі сумніви: хоч би якими впливовими були громадські організації, вони навряд чи зможуть виплатити заборговані державою зарплати і пенсії. А знедолених у нашій країні так багато, що їхні проблеми нині справді необхідно розв'язувати на загальнодержавному рівні, створюючи різноманітні програми соціальної допомоги. Один французький журналіст з AFP ще за кілька годин до прес-конференції також сказав мені, що, на його думку, в Україні будують «дикий капіталізм». Та він переконаний: у цьому винні не лише пасивні громадські організації.

Цікаво, після того, як Леонід Кучма заявив журналістам, що Україна «трошки нагадує зоопарк», він оголосив про її намір інтегруватися у європейські структури. І головний напрямок — членство в ЄС. Що ж, зоопарк — так зоопарк: у Європі звірі їдять краще, ніж у нас люди.

Проте участь у нинішньому саміті може з часом увійти до новітньої історії України. У такій компанії ми вже вдруге, але щоразу — на правах гостя. Та з ініціативи президента Словаччини Міхала Ковача Україна, а також і Румунія й Болгарія стануть постійними учасниками цього саміту. Президенти ухвалили рішення й надалі збиратися в такому складі. Антон Бутейко сподівається, що, можливо, одна з наступних зустрічей відбудеться і в Україні.

«Неправильно зараховувати Україну до Східної Європи, — вважає Надзвичайний і Повноважний Посол України в Словацькій Республіці Дмитро Павличко. — Географи визначили, що центр Європи — на території України. До речі, у Словаччині також є містечко, де щороку проходить спеціальне свято «Центру Європи». А коли до Мюнхена прийшов Наполеон, то заявив: «Центр Європи — Мюнхен». Отже справа не в географії, а в політиці. Нарешті географічний та політичний центри почали збігатися. І нинішня зустріч цьому сприяє».

«Проблема навіть не в тім, де саме розташовано цей центр, — продовжив тему Антон Бутейко. — Яка різниця? Центральна європейськість — це інша мораль, інший спосіб життя. І необхідні істотні зміни в економіці України, у свідомості людей. Треба відповідати тим стандартам, що є в Центральній Європі. А спір, де центр Європи, — цікавий, але не визначальний».

Проблема справді не в цьому. Хоч би як ми себе називали, а суть не зміниться. І поки ми годуємо Європу тільки обіцяними реформами, шлях до ЄС для нас закритий.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Київ-Левоча-Київ.

Чому мені не видають паспорт?

Народився, ходив у дитсадок і школу я в селі Глушківка, де живу й нині. А в армії служив у Владивостоці. Звільнившись у запас у 1992 році, повернувся до рідного села, де й працюю. Але ось проблема — мені відмовляють у видачі паспорта, стверджуючи, що я не громадянин України. Як же так?

Сергій ГРАФ.

Куп'янський район
Харківської області.

Запитання по суті

Ви, Сергію, не перший, хто звертається до нас із таким запитанням. Справу, на жаль, доведеться розв'язувати через посольство Росії в Україні, де вам мають видати довідку про вихід із громадянства РФ. Без неї згідно з законом «Про внесення змін до Закону України «Про громадянство України» ви залишаєтеся російським підданим.

Ви проходили службу в період, коли громадянство Російської Федерації автоматично одержували всі, хто перебував на її території.

Відділ листів.

Управа на бюрократа? Суд!

Нині кожен громадянин, за скаргою якого вжито заходів, почуває себе на сьомому небі. І це при тому, що Закон України «Про звернення громадян» передбачає право бити чолом до відповідних органів з метою «реалізації своїх соціально-економічних, політичних та особистих прав і законних інтересів».

Відписки, відмовчування, нехлюйське ставлення до скарг, помножені на тяганину, — з цим здебільшого має справу пересічний громадянин, позбавлений такої розкоші, як волохата лапа або солідна купюра для змащення бюрократичного механізму.

Із 26 тисяч листів, що надійшли торік у «Голос України», до відповідних структур влади і підприємств усіх форм власності редакція надіслала кожен шістнадцятий. Відповіді на більшість звернень-скарг невтішні для їх авторів. На кожен п'ятий лист службові особи не відреагували. Тому позитивне рішення за тим чи іншим посланням і для журналістів — бальзам на душу.

Перелік тих, кому за сприяння редакції встановили телефон, відремонтували будинок, завезли паливо, перерахували пенсію чи надали іншу допомогу, —довгий. Але ще більший список наших співвітчизників, які так і не зуміли пробити стіну байдужості та черствості, вимуровану чиновниками.

Чому люди не можуть захистити себе? Одна з причин, **на мій погляд,** — правове невігластво.

Ще рік тому ніхто і не гадав, що можна повернути заробітну плату через суд.

Сьогодні нікого не здивуєш виграними справами шахтарів, учителів... **Але я** не знаю випадку, щоб заявник, якого разом із його проблемами і болем відфутболюють від одного бюрократа до другого, звернувся до суду. Тим часом це передбачає ст. 24 вищезгаданого закону про звернення громадян. Чи всі знають, що орган або особа, «які прийняли неправомірне рішення щодо звернення громадянина, відшкодовують йому завдані матеріальні збитки»? Йому ж можуть бути відшкодовані і моральні збитки, «завдані неправомірними діями або рішеннями органу чи посадової особи при розгляді скарги».

Розумію, не у всіх є час, можливості і здоров'я ходити по судових інстанціях. Але ж під лежачий камінь вода не тече. Взяти бюрократичну фортецю зі стінами багатовікової товщини самими письмовими атаками стає все важче. Отже, суд. І хай живе справедливість!

Іван НАВРОЦЬКИЙ.

Дрібниця, а неприємно

Все зруйнувалося. Шкода, що й «Спортлото» теж

Колись ця популярна гра була чудово налагоджена в районі. Нині все зруйнувалося! Років десять, як я не можу купити в райцентрі лотерейного квитка. Звертався до районного «спортивного» начальства. Нема, відповідають, бо то було навантаження! А навантаження тепер справді не в моді. Писав і до Рівного та Львова — відповіді не дочекався. Та навіть придбавши квитка десь по центрах, не маєш змоги побачити розіграш: Зарічненська телевізійна вежа не «тягне» УТ. І газети мовчать. Ви, до речі, теж.

Є. ШУМСЬКИЙ.

Неньковичі
Зарічненський район
Рівненської області.

Фото з конверта

На знімку: справа, що зігріває і душу, і тіло.

Фото Павла ЮР'ЄВА.

Нам не відповідають

На листи читачів, надіслані до відповідних інстанцій, відмовчуються:

- *Верховний суд — на листи Панкратова (надіслано редакцією 11.04.97 р.), Геніуша (9.09.97 р.), Роминець (29.10.97 р.).*
- *Генеральна прокуратура — на листи Стрибка (4.09.97 р.), Білодіда (9.09.97 р.).*
- *Міністерство освіти — на листи Чекунова (8.09.97 р.), Вишемирської (8.10.97 р.).*
- *Міністерство оборони — на листи Головченка (28.07.97 р.), Шпака (14.10.97 р.), Заїки (4.11.97 р.).*
- *Фонд взаєморозуміння та примирення — на листи Поповича (4.11.97 р.), Сидорришина (26.11.97 р.).*

ЛЮДИ — НЕ МУХИ...

Тенденції

Ластівками демократії залетіли свого часу до нас кооперативи. Будівельні, дачні, гаражні, сільськогосподарські. У них і Богом, і диктатором, і партією був його величність колектив, тобто загальні збори. Що вони вирішували, те голова з правлінням і виконували. І ніхто не мав права втручатися в діяльність кооперативу, що діяв за своїм статутом.

Схоже, ситуація змінилася. Сьогодні в багатьох колективних формуваннях бал правлять, як свідчать листи до редакції, самодури, хапуги і невігласи. Це вони замовляють музику, примушуючи танцювати під неї отой самий демократичний орган — збори співвласників власності.

Торік до «Голосу України» не надійшов жоден лист, у якому б розповідалося про гарне життя-буття в окремому кооперативному будинку, в дачному селищі чи на гаражній території. А ось про розкрадання, зловживання, хамське ставлення керівників кооперативів до тих, хто їх обирав, писали нам щомісяця.

«Князьки» чинять свавілля, та ніхто не хоче втручатися в їхню діяльність», — пишуть наші кореспонденти.

Здебільшого вони праві. Теперішні закони унеможливлюють «вторгнення» на територію окремих «князівств» у державі. Цим і користуються чимало голів кооперативів, яким пощастило усістися в м'яке крісло. Державні органи не стоять осторонь подій у кооперативах. Проте їхнє втручання, як на мене, часом лише дискредитує саму владу. Втім, міркуйте самі.

***

«Звертаються до вас члени столичного житлово-будівельного кооперативу «Мотозаводець-6» з проханням допомогти приборкати нашого голову Ніну Лисенко. З деяких пір вона поринула в бізнес. І добре, якби діяльність її була на користь усім мешканцям будинку по проспекту Маяковського, 5. Але ж усе робиться для блага тільки голови та її сім'ї. При цьому нехтуються інтереси 440 родин...»

Автори колективного листа підкріпили свої емоції десятком документів, які свідчать про численні перевірки ЖБК контролюючими органами Ватутінського району Києва.

З ревізійних актів випливає, що пані Лисенко почала бізнес з малого. Скажімо, перевіркою членів кооперативу на зір і слух було рішення (начебто самих зборів) про сплату двох гривень за утримання собак. Люди прозріли і дізналися про незаконність цього рішення з акту перевірки фінансової діяльності ЖБК. Але це були квіточки. Голова кооперативу перерахувала в АТ «Київтелемонтаж», яке обслуговувало будинок, кошти лише за 294 квартири, хоча активами користувалися і платили за них 432 сім'ї.

А ось уривок з листа Дарницького телефонного вузла: «У зв'язку з постійним невиконанням зобов'язань зі збору та перерахування абонентської плати за телефони мешканців... договір вважаємо розірваним».

З усіх питань члени кооперативу йдуть, як правило, до голови. Мотозаводці намагались не ходити. Під час прийому Ніна Лисенко з'ясовувала, скільки мешканці заборгували. А сама запитання на кшталт: «На якій підставі з мене, «афганця», за квартиру беруть 50 відсотків, а не 25?» чи «У нас двокімнатна квартира, а чому рахунок надійшов за трикімнатну?» — залишала без відповіді або посилалася на помилку бухгалтера. А та не помилялася, коли нараховувала чималу зарплату і премії голові та двірникам і при цьому «забувала» перехазувати кошти на рахунок ЖЕКу. «Мотозаводець-6» заборгував експлуатаційникам понад 300 тисяч гривень, не платив за послуги близько року. І зовсім не тому, що, як пояснює керівник ЖБК, мешканці не платять за квартири.

«Заборгованість перед ДКП «Житлоремфонд» (ЖЕКом. — **Авт.**) виникла через нецільове використання коштів, отриманих кооперативом для оплати комунальних послуг», — читаємо в тому ж акті перевірки фінансової діяльності кооперативу. Здавалося б, є привід для реагування правоохоронних органів.

Вони і відреагували. З прокуратури Ватутінського району автори скарги отримали відповідь, що «факти... знайшли своє підтвердження частково» і голові ЖБК внесено припис. А редакція після 120-денного листування і телефонних переговорів з прокуратурою міста дізналася, що «фактів нецільового використання коштів кооперативом не виявлено»...

І це в той час, коли працівники податкової адміністрації, казначейства, контрольно-ревізійного управління виявили низку порушень фінансової дисципліни і в тому числі факти нецільового використання коштів кооперативу. Достатньо було ознайомитися з довідкою (підписаною самою Ніною Лисенко), яка відповідає на запитання, на що використані 21600 гривень кооперативних грошей. Використані, виявляється, на так звану реконструкцію будинку, зроблену без дозволу членів ЖБК і без погодження з «Житлоремфондом». В результаті тієї «реконструкції» в одному під'їзді будинку з'явився магазин, зареєстрований на доньку Лисенко, в другому — склад. Подейкують, що голова-бізнесмен ось-ось відкриє перукарню.

«Зазначимо, що за оренду приміщення магазину площею 42 кв. м Лисенко-молодша кілька місяців не платила, а в 1997-му почала «відстьобувати» 350 гривень на місяць, — пишуть члени ЖБК. — Та чи сплачує регулярно і вчасно — невідомо. Голова не інформує нас і не скликає звітно-виборчих зборів».

У райдержадміністрації щодо порушень у ЖБК і поведінки її голови лише руками розводять. Кажуть, важко знайти кооператив, де б не було конфлікту між керівництвом і членами. Але все, мовлял, у руках загальних зборів.

— Ось ініціативна група «Мотозаводця-6» організує легітимні збори — і все стане на місця, — сказав заступник глави райдержадміністрації Микола Фредюк.

Відтоді минуло півроку. Пані Лисенко успішно відбилася від перевіряючих і енергійно, наче від мух, відмахується від вимог мешканців негайно скликати збори. А тим часом на ініціативну групу продовжують тиснути: комусь по телефону залякують, комусь двері підпалюють, а на всіх разом пишуть скарги до міськпрокуратури.

***

Дива кояться в кооперативному князівстві. Нещодавно завітала до редакції поетеса, автор 10 збірок, член Спілки письменників. Чоловік фактично вижив її з трикімнатної квартири. Суд не став розглядати її позовну заяву з однієї причини: житло кооперативне. А отже, його обмін, поділ вирішується за особливим законом — статутом ЖБК. Так, принаймні, сказали нещасній позивачці в райсуді і порадили вирішувати питання мирним шляхом. Цей шлях привів жінку на вокзал, де вона змушена шукати притулок...

З міста-героя Севастополя приїхала з листом заступник голови автогаражного кооперативу «Серж» Т. Турченко. Він один з півсотні в Гагарінському районі. У більшості з них, як стверджують в райадміністрації, утворилося двовладдя — старого голову змінили на нового, але той повноважень своїх не склав.

— Нашому колишньому непогано жилося, — розповідає Тамара Турченко. — Сергій Кучеренко рідко збирав членів кооперативу, жодного разу не звітував, куди йдуть кошти, не обговорював кошторис тощо. До нього виникло чимало запитань (куди поділися 30 тисяч доларів, які були зібрані членами АГК на ремонт доріг, де автокран, самоскид, кому належить автомийка і ремонтна майстерня, АЗС тощо), але всі її досі без відповіді.

Місцева влада мовчки спостерігає.

Певне, як і кияни, севастопольці не знаходять криміналу в діях колишнього голови АГК.

Кожен бачить те, що хоче бачити...

Іван ІЛЛЯШ.

У номер

● *Київ*

Латати «саркофаг» будемо на польські гроші

10 мільйонів доларів виділив польський уряд для реконструкції «саркофага» над зруйнованим 4-м енергоблоком Чорнобильської АЕС. Про це повідомив у листі Президенту України Леоніду Кучмі посол України в Польщі Петро Сардачук.

Перший внесок — 1 млн. доларів буде надано для проведення робіт із укріплювання конструкцій, що підтримують безпеку реактора.

П. Сардачук також зазначив, що дипломатичне представництво нині працює з відповідними українськими та польськими структурами в напрямі реалізації прийнятого урядом Польщі рішення, повідомляє Інтерфакс-Україна.

● *Донецьк*

Талант хворобі не підвладний

Про намір створити клуб талановитих людей-інвалідів заявили донецькі обласний і міський центри соціальних служб для молоді. Перша така зустріч у нічному клубі «Фантазія» обласного центру зібрала близько двох десятків обдарованих молодих людей так званої пільгової категорії: хворих на дитячий церебральний параліч, тих, хто має дефекти слуху, а також матерів-одиначок, якими також опікуються центри. Нині в Донецьку проживають 11 тисяч інвалідів з дитинства, тож створення «клубу за інтересами» назріло давно.

● *Херсон*

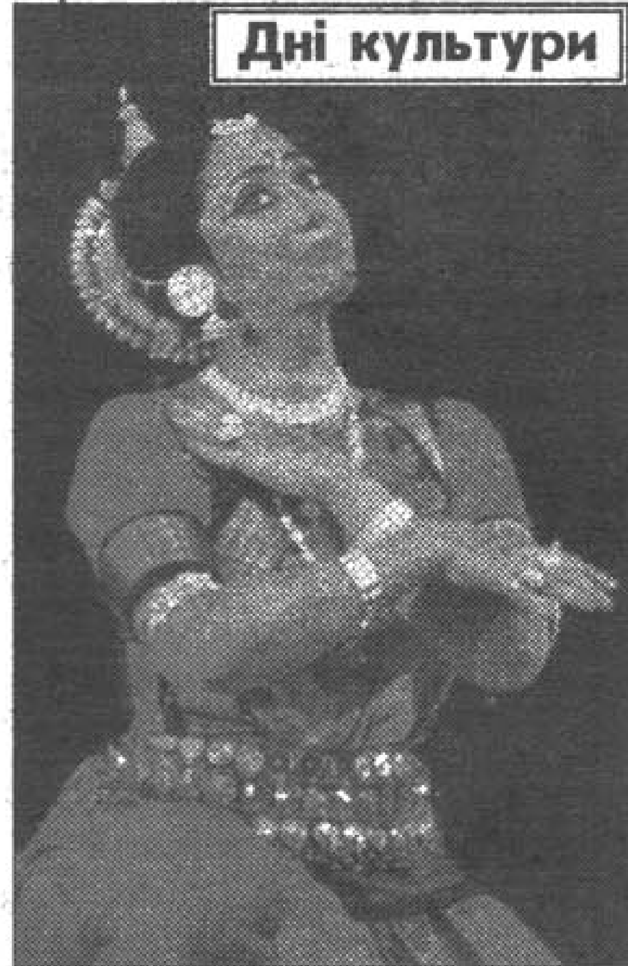
Зодягнемося в американську бавовну

Перші 5704 тонни бавовни прибули в Україну з міста Мемфіса (США). Це свідчення дієвості вжитих урядом заходів з надання кредитів вітчизняним текстильникам. Лише Херсонському бавовняному комбінату виділено 10 мільйонів доларів.

Із сировини що почала надходити, виготовлятимуть махрові, плащові, костюмні, камуфляжні тканини. Орієнтуватися на заокеанську бавовну виробничників підштовхнула порівняно невисока ціна — 1700 доларів за тонну. Таку саму сировину з Узбекистану, приміром, українцям пропонували за 4600 гривень.

Пісні доріг багатоликої Індії

Дні культури

У Києві з 24 по 29 січня проходять Дні індійської культури.

Організаторами стали Посольство Республіки Індія в Україні та благодійний фонд «Далекий Схід». Головна подія свята — ретроспективний показ семи художніх фільмів всесвітньо відомого індійського режисера, лауреата премії «Оскар» Сат'яджита Рея («Пісня дороги», «Чужий» тощо), які безплатно можна переглянути в Республіканському планетарії. Там же розгорнуто фотовиставки «Багатолика Індія» та «Творчий шлях Сат'яджита Рея».

Як відомо, феномен індійського кіно й досі залишається загадкою. У світовому кінематографі воно посідає одне з перших місць за кількістю виробництва стрічок — близько 800 на рік. Утім, одне з пояснень процвітання індійського кіно таки є — неймовірна любов нації до вітчизняних фільмів. Нам хоча б краплю такого патріотизму! За словами посла Республіки Індія в Україні пана Від'я Бушан Соні, сучасне індійське кіно більше налаштоване на популярні жанри — бойовики та амурні стрічки. Однак виробляють там і такі світові шедеври, як «Ганді».

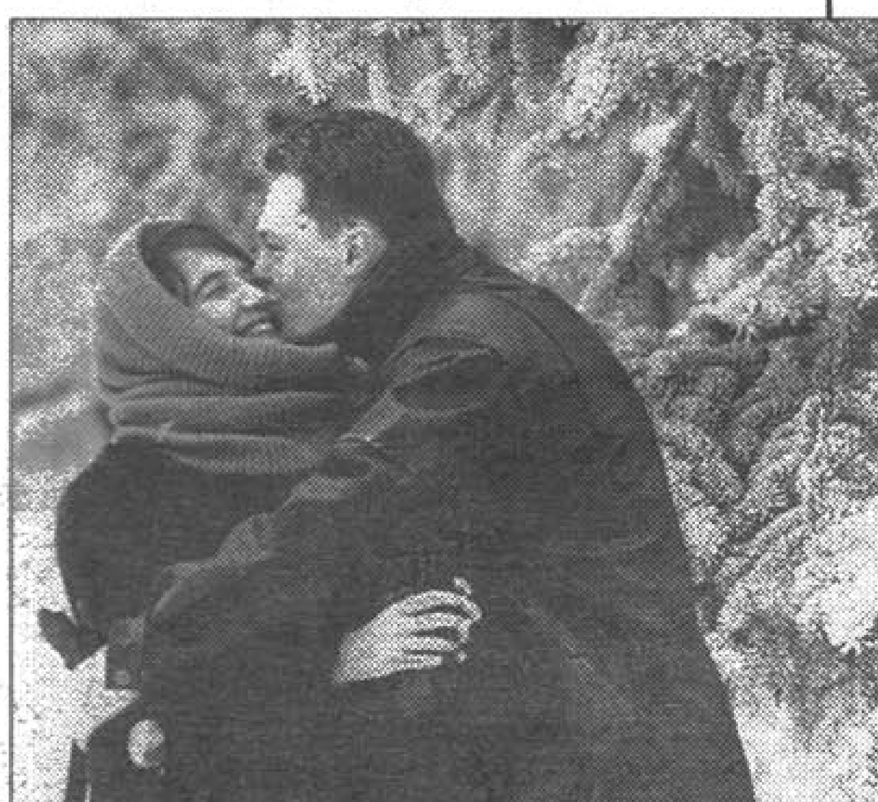
Як зазначив пан посол, Дні індійської культури мають на меті вийти за рамки української столиці і полинути в регіони. Посольство планує провести конкурси молодих виконавців, симпозіуми у вузах, художні виставки, а ще передати художню та навчальну літературу до бібліотек. А протягом найближчих півроку до України мають приїхати діячі культури та артисти з Індії.

Алла РОМАНЧУК.

Улюблені свята

Якщо часом не помру на хмільній вечірці...

Минулої неділі студентство мало повне право випити келих смачного вина чи іншого зігрівного напою в пам'ять про світлу мученицю Тетяну. Саме цього дня 243 роки тому імператриця Єлизавета Петрівна підписала указ про заснування Московського університету. Пізніше при цьому храмі науки була побудована церква в ім'я святої мучениці Тетяни, а 25 січня ввійшло в історію як традиційне свято студентів та їх викладачів.

Кажуть, навіть вартовим порядку цього дня було наказано захмелілих спудеїв під арешт не брати, тим паче, що трактирники, ввійшовши в становище вічно голодних і вічно безгрошових зубрилок, частували їх вином безплатно.

Про роль цього напою в навчальному процесі можна сперечатися, як і про те, чи є день заснування московського навчального закладу святом для Києва. Адже покровителем нашого університету з самого початку був «призначений» святий Володимир. Хоч як би там було, а багато нинішніх українських професорів і просто шанованих людей з гордістю згадують про свою московську «альма-матер». А значить, можна облишити дебати і виконати інтернаціональний застільний обов'язок —привід все-таки є. І не забудьте привітати (краще пізно, ніж ніколи) з іменинами всіх знайомих вам Тетян!

Іван СЕРЕДА.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

«Зірками» починається сезон

Визнані авторитети — француз Жан Гальфіон, росіяни Петро Бочкарьов та Ігор Транденков, американець Скотт Хоффман — так і не змогли скласти конкуренцію господареві традиційних міжнародних змагань у Донецьку «Зірки жердини». Дещо несподівано для багатьох друге і третє місця посіли: бронзовий призер чемпіонату світу в Афінах Дін Старкі (США) і дебютант змагання Пітер Віден (Швеція), які взяли висоту 5 метрів 70 сантиметрів кожний. Відповідно з першої та другої спроби.

А переможцем, як ви вже здогадалися, став наш незрівнянний Сергій Бубка. Він здолав планку на висоті 5.80. Потім Сергій Назарович замовив рекордні 6 метрів 16 сантиметрів і за гарячої підтримки п'яти тисяч уболівальників зазнався штурмувати їх. На жаль, висота не підкорилася.

— Програму мінімум виконав — переміг, — сказав С. Бубка. — Шкода, звичайно, що не підкорилася рекордна висота. З кожним роком важче боротися з власними емоціями. Втім, останнього слова я ще не сказав. І нинішнього року обов'язково йтиму на рекорд.

Насамкінець скажу про чудову організацію турніру. В тому велика заслуга міського голови Донецька Володимира Рибака, генерального спонсора турніру фірми «Центр інтернаціональ», яка, до речі, подбала про солідні грошові винагороди для шести найсильніших учасників.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

На аренах країни і світу

Футбол. У Москві відбулося два тури в турнірі «Кубок Співдружності». **Група А.** «Спартак» (Москва) — «Динамо» (Мінськ) — 8:1, «Вахш» (Курган-Тюбе) — «Єреван» — 0:6; «Спартак» — «Вахш» — 19:0, «Єреван» — «Динамо» Мн. — 0:2. **Група В.** «Копетдаг» (Ашгабад) — «Кареда» (Шяуляй) — 2:0, Росія (молодіжна збірна) — «Конструкторул» (Кишинів) — 2:0; «Копетдаг» — «Росія» — 0:0, «Конструкторул» — «Кареда» — 6:0.

Група С. «Динамо» (Київ) — МХСК (Ташкент) — 3:0 (голи: Гусин, Кардаш, Ребров), «Кяпаз» (Гянджі) — «Тулевик» (Таллінн) — 2:2; **«Динамо» К. — «Кяпаз» — 6:0** (Белькевич, Шевченко — 2, Ребров — 2, Калитвинцев), «Тулевик» — МХСК — 1:2.

	В	Н	П	М	О
Динамо К	2	0	0	9-0	6
МХСК	1	0	1	2-4	3
Тулевик	0	1	1	3-4	1
Кяпаз	0	1	1	2-8	1

Група D. «Сконто» (Рига) — «Іртиш» (Павлоград) — 3:0, «Динамо» (Бішкек) — «Динамо» (Тбілісі) — 0:7; «Сконто» — «Динамо» Б. — 8:0, «Динамо» Тб. — «Іртиш» — 3:2.

Сьогодні відбудуться матчі третього туру змагань у групах. Кияни зустрічаються з естонцями

***

У черговому турі чемпіонату Італії «Ювентус» виграв у «Атланти» — 3:1. Туринці лідирують з 38 очками.

Гандбол. Жінки. Євроліга. «Мотор» (Україна, Запоріжжя) — «Монтекс» (Польща) — 20:19.

Хокей. Євроліга. Фінал. «Саміна» (Австрія, Фельдкірх) — «Динамо» (Росія, Москва) — 5:3.

Баскетбол. Чоловіки. Чемпіонат країни. «Будівельник» (Київ) — «БІПА-Мода-СКА» (Одеса) — 63:75.

Запоріжці вшановували земляків

Блискуче виступили в далекій Австралії на чемпіонаті світу з водних видів спорту українські атлети Олена Жупіна, Світлана Сербіна та Денис Силантьєв. Усі вони — запоріжці. І от у рідному місті їх зустрічали, як справжніх героїв. Усі вони отримали казкові подарунки: квартири, автомобілі, ділянки під гаражі та інші цінні речі.

— Ми знаємо, — сказала дворазова чемпіонка світу зі стрибків у воду Олена Жупіна, — що вдома нас люблять і на нас чекають. Тому так приємно повертатися до рідного порогу. Особливо з великими перемогами...

Петро ЛИТВИНЧУК.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44. Телефакс — 449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописи не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 254770.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311015.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0